

Šajā numurā lasiet:

NEVIS MIERU,
BET ŠĶELŠANOS!

→ 2. lpp.

Latvijas
lauksaimniecības
attīstības
stratēģijas vīzija

→ 3. lpp.

Latvietis
tiek
aizturēts,
jo ir
latvietis

→ 6. lpp.

Latviešu deputātus
vieno nauda

→ 8. lpp.

“Par labu Latviju”

Drīzi klāt būs vēlēšanas,
Spicē notiek ķīvēšanās.
Sākās grupējumu kaujas –
“Glābēji” pie varas raujas.

Tie, kas ilgi valdījuši,
Valsti purvā ievēduši.
Reklamēt sāk paši sevi,
Grupējumu veido aši.

Ulmanis ar lielu sparū
Stutē oligarhu varu.
Ja šos deputātos likšot,
Valsts no purva laukā tikšot.

Jāapmulķo vēlētāji,
Viņu varas balstītāji.
Sākas vides duļķošana –
Vēlētāju mulķošana.

Vēlot, daudzreiz kļūdījušies,
Politikā rūdījušies,
Nosargāsim savu valsti,
Neļausim, lai brūk tai balsti!

O.Gailums

KĀDĒL “VARENIE” DEGRĀDĒ MĀKSLU?

Saruna ar gleznotāju Juri Ģērmani

LATVIEŠIEM
TRŪKST
PAŠAPZIŅAS
ARĪ MĀKSLĀ

DDD: Citu mākslinieku vidū jūs izceļaties ar reālismu savos darbos, jūsu daiļrades virziens ir portretu, aktu, ainavu, kluso dabu glezniecība. Jūsu gleznās ir ietverts dabiskais skaistums. Tikmēr pēdējo laiku Latvijas mākslu pārņem arvien neizprotamākas tendences – augstās skolās skoloti mākslinieki, izpatikdami Rietumu modei, rada totālas bezjēdzības, kas, godīgi sakot, vairumā gadījumu uzdzēn nelabumu. Kādēļ?

Juris Ģērmanis: Sākšu ar to, ka uzskatu, ne jau tikai reālisms ir vienīgais pareizais un labais virziens, atzīstami ir arī cita stila darbi, ja tajos ielikta kvalitāte un radoši sasniegumi. Mākslas objekts var būt ne tikai redzamā, bet arī acīm neredzamā pasaule. Tomēr katrs nopietns mākslinieks pārstāv savu tautu un vēlas dot mākslas vēsturei nacionāli raksturīgās izjūtas,

kultūras izpratni, notikumu tēlojumu.

Man izskatās, ka latvieši ļoti kautrējas no sevis, baidās sevi apliecināt. Viņi domā, ka ārzemēs lielo tautu pārstāvji zina labāk, istāk, pareizāk... Tā tas ir visur: politikā, kultūrā, sadzīvē. Bet mēs taču arī ci-

“Katrs nopietns mākslinieks pārstāv savu tautu un vēlas dot mākslas vēsturei nacionāli raksturīgās izjūtas, kultūras

tiem būsīm interesanti tikai tad, ja paliksim savdabīgi.

Latviešos spilgti redzams pašapziņas trūkums, vai arī pašapziņa ir pavisam nopiesta. Manuprāt, pirmskara Latvijas laikā šī nacionālā pašapziņa tika veicināta valstiskā līmenī. Paauzē, kas to piedzīvojusi, vēl ir palikusi ticība sev un apziņa, ka mūsu tautai ir kultūras vērtības, ka varam tās pilnveidot, jo neesam sliktāki par citiem.

Kad beidzās tā saucamā padomju ēra un sākās pagrieziena uz Rietumiem, latvieši ar atplēstām rokām, nešķirojot ņēma pretī visu, kas tur ir... Atceros, 1989.gadā mēs ar sievu Lūciju bijām Zviedrijā ciemos pie Valentīnas Lasmanes, kura okupācijas gados bijusi liela cīnītāja par latviešu tautas tiesībām un daudz darījusi, lai atbrīvotu tos, kas ieslodzīti padomju lēģeros. Jau tad

viņa uzsvēra, ka jāuzmanās: no Rietumiem var paņemt visu labo, bet nedrīkst ņemt to, kas tur ir slikts! Šis brīdinājums nebija bez pamata, jo, kad mums te nodibinājās tā saucamā Rietumu demokrātija, tik tiešām tika pārņemts arī viss tas sliktākais.

DDD: Mākslā?

J.Ģ.: Jā, arī mākslā.

Turpinājums 4. lpp.

No dekolonizācijas iegūš gan Latvija, gan Krievija

Uzziņai:

Šā gada 25.augustā Rīgā viesojās Maskavas pilsētas mērs **Jurijs Lužkovs**, kurš okupantiem apsoliya parūpēties, lai Latvijā krievu valoda kļūtu par valsts valodu. 28.septembrī Krievijas prezidents **Dmitrijs Medvedevs** parakstīja dekrētu par Jurijs Lužkova atbrīvošanu no Maskavas mēra amata, pamatojot, ka šī amatpersona zaudējusi viņa uzticību. Šāds likteņa trieciens agrāk vai vēlāk sagaida visus lielkrievu fašistus, kuri bāž degunu Latvijas iekšējās lietās.

Pirms “sēru vēsts” par Lužkova aiziešanu pa politisko skuju taku “DDD” saņēma no lasītāja **Vinceslava Smoļaka** atklāto vēstuli Maskavas mēram Lužkovam ar lūgumu to publicēt mūsu avīzē.

**ATKLĀTA VĒSTULE
bijušajam Maskavas pilsētas mēram
Lužkova kungam**

Lužkova kungs, Rīgā Jūs pierādījāt, ka esat iestājies latviešu tautas slepkavu barā (bandā). Es uzskatu, ka Jūsu rīcība neatkarīgajā Latvijā, pieprasot krie-

vu valodai valsts valodas statusu, ir iejaukšanās citas valsts iekšējās lietās.

Lai kādu atļautos pamācīt, nepieciešams, lai paša valstī būtu ideāla kārtība!

Bet vai Krievijas Federācijā ir kārtība? Nav! Pašai krievu tautai nemaz nav savas valsts, t.i., republikas – ir tikai vispārēja Krievijas Federācija, kurā pie varas lielākoties nemaz nav krievi. Vai krievu tautai nav tiesību dibināt savu nacionālo valsti? Atbildu: ir! To paredz ANO statūti. Nodibiniet savu valsti, izveidojiet tur ideālu kārtību un tad aprunāsimies!

1918.gadā latvieši varonīgi izcīnīja savu nacionālo valsti – Latvijas Republiku. Vēl gandrīz divus gadus pēc tam Brīvības cīņās sīvi karojām divās frontēs: pret bolševikiem un pret vācu, Bermonta, cara armiju paliekām – un guvām uzvaru (arī vēlāk latvieši dziedāja: “Mēs sitīsim tos utainos, pēc tam tos zili pe-

**Bijušais Maskavas pilsētas mērs
Jurijs Lužkovs**

lēkos!”). Padomju Krievija beidzot parakstīja Miera līgumu.

Brīvajā Latvijas Republikā plauka latviešu kultūra, un arī minoritātēm bija iespējas attīstīt savas kultūras – konkrēti, līviem (libiešiem), kurus cariskā Krievijā uzskatīja par izmirušiem.

Turpinājums 2. lpp.

NEVIS MIERU, BET ŠĶELŠANOS!

Lasītāji jautā, kāda ir atšķirība starp Bībelē teikto, ka Kristus ir atnesis šķelšanos nevis mieru, un seno romiešu ieviesto principu "skaldi un valdi" (Divide et imperia)? Arī laikrakstā "DDD" daudz ticis rakstīts, ka gaisma ir jāatšķēļ no tumsas jeb graudi jāatdala no pelavām. Vai tā ir principa "skaldi un valdi" realizācija?

Aivars Garda: Nē. Principu "skaldi un valdi" pielieto varmākas jeb tumsas kalpi pret pareizi organizētu, pozitīvu, tikumisku veselumu. Senie romieši bija iekarotāji, un viņi zināja, ka, lai iekarotu kādu valsti, tās sabiedrība vispirms ir jāsakalda jeb jāizjauc tautas vienotība.

Tātad, ja valsti, kuru vēlas iekarot, ir monolīta sabiedrība, organizēta armija, tad ienaidnieks cenšas atrast nodevējus. Piemēram, nesenojā Irākas karā, izrādās, amerikāņi bija atraduši nodevējus Sadama armijā, un notika vienota veseluma saskaldīšana. Protams, es tagad nespriedīšu, vai Sadama pārvaldītā Irāka un tās armija bija laba vai slikta,

"Nedomājiet, ka Es esmu nācis mieru atnest virs zemes; Es neesmu nācis atnest mieru, bet zobenu." (Mt. 10:34)

Kristus nāca jau sabojātā, saskaldītā, slimā sabiedrībā, kura šo nelīdzsvaroto, destruktīvo stāvokli uzskatīja par labu, pareizu un kopjamu. Tā laika valdošie, tāpat kā mūsdienu, iestāstīja tautai, ka, lai nerastos strīdi, labajiem ir jāsadzīvo ar ļaunajiem, upuriem ar varmākām, tikumīgajiem ar izvirtuļiem utt., tādējādi, mīlā miera labad veicinot cilvēku nevelēšanos cīnīties pret ļaunumu, netaisnību, izvirtību. Tieši tā tas notiek arī šodienas Latvijā un arī visā pasaulē. Mums, latviešiem, tiek iestāstīts, ka jāsadzīvo ar okupantiem, jāpieņem homoseksuālisti...

Tumsai šāds stāvoklis ir izdevīgs, tās kalpi saka: "Sadzīvosim!" un paši dzīvojas uz nebēdu pēc principa "kad runcis nav mājās, tad peles pa galda virsmu danco"... Bet tad atnāk Saimnieks – Die-

destruktīvo stāvokli, atdalot graudus no pelavām.

Kristus ir pateicis Taisnības vārdus, pēc kuriem mums visiem jāvadās, un tumsai tie, protams, nepatīk. Dieva Dēls apliecināja, ka nāks laikmets, kad Gaisma atšķēļies no tumsas. Tā ir ļoti laba šķelšana, kura tagad notiek visā pasaulē. Ļoti tuvu ir brīdis, par kuru ticis runāts Evgēlijā, kad Kristus atnāks otro reizi, tāpēc tagad slimā sabiedrība tiek ļoti aktīvi sašķelta. Būtībā tā pati sašķe-

Aivars Garda: Mēs, Latvijas Nacionālā fronte, jau pašā sākumā, uzsākot darbību, uzsverām, ka vēlamies sašķelt šo slimo sabiedrību, tāpat prokuratūru, Drošības policiju, Satversmes aizsardzības biroju, Saeimu, valdību utt. Lai cilvēki, kuri ir spējīgi atšķēlēties no tumsas un netaisnības, to dara! Šī šķelšanās notiek katrā organizācijā, un tā ir ļoti svētīga. To nedrīkst uzskatīt par kaut ko kaitīgu, jo vienoties var tikai uz Gaismas pamatiem.

Tumsas kalpi, kas mūs, latviešus, spiež sadzīvot ar okupantiem, pieņem homoseksuālistu par normu, cenšas iestāstīt, ka Latvijas sabiedrībā vajag vienoties, nevajag šķēlēties. Būtībā viņi mums piedāvā **antivienotību**, citiem vārdiem sakot, vienotību uz tumsas jeb ļaunuma pamatiem. Dievs nav paredzējis vienoties ar netaisnību – Taisnība jeb Gaisma ar tumsu vienoties nevar!

Šāda **antivienotība ir destruktīva "vienotība"**, par kuru tumsas kalpi paši valda un jūtas kā zivs ūdenī. Bet Latvijas Nacionālā fronte vēlas sašķelt šo **antivienotību**.

Mēs nevienosimies ne ar tiem, kas aicina samierināties ar okupantu klātbūtni, ne ar tiem, kas aicina pieņemt pederastus kā normālus cilvēkus. Tieši pretēji – mēs strādājam, lai atšķeltu normālos cilvēkus no šiem nenormālajiem, kuriem smadzenes jau ir "iepuvušas" vai galīgi "sapukušas", un kuri vairs nespēj atšķirt pareizo no nepareizā.

DDD: Tātad vienotība iespējama tikai tad, kad no gaismas ir atšķelta tumsa?

Aivars Garda: Jā, tikai tad ir iespējams vienoties, lai sasniegtu taisnīgo mērķi.

Mums ir notikušas daudzas sarunas ar vairākām partijām. Gribējām vienoti-

ties, lai kopīgi panāktu dekolonizāciju. Diemžēl par to mēs vienoties nespējam. Bet

pietiekoši strādājis arī pirms tam, lai stiprinātu armiju un gatavotos ka-

"Latviešu tauta, negatavodamās aizstāvības karam, tika saskaldīta, un šis stāvoklis turpinās un ar katru brīdi kļūst arvien ļaunāks. Šo daudzo gadu laikā latviešiem ticis iepotēts, ka ienaidnieki ir viņu draugi, kuri Latvijā dzimuši, tāpēc lai dzīvo..."

par ko citu tad mēs vienosimies? Tās pat pret pederastu un daudzām citām negācijām skaļi neiebilst.

Ari "DDD" lasītājiem attiecībā pret tumsu, netaisnību, degradāciju ir jābūt šķēlējiem, bet attiecībā pret gaismu, taisnību un pilnveidošanos – tautas vienotājiem. Mēs vēlamies, lai latviešu tauta vienotos, ka ir jāatbrīvojas no okupantiem. Latviešiem ir jāatzīst, ka viss nenormālais ir nenormāls, nevis normāls. Mums kā tautai ir jāvienojas, lai nodrošinātu sev normālu attīstību.

LNF konsekvēnti uzstāj, ka nepieciešams atjaunot

ram. Mēs nezinām, kādēļ Ulmanis tā rīkojās, bet latviešu tauta, negatavodamās aizstāvības karam, tika saskaldīta, un šis stāvoklis turpinās un ar katru brīdi kļūst arvien ļaunāks. Šo daudzo gadu laikā latviešiem ticis iepotēts, ka ienaidnieki ir viņu draugi, kuri Latvijā dzimuši, tāpēc lai dzīvo... Tauta ir apmāta, bet pūlis ir stulbs.

Austrumu gudrība atzīst, ka viens no grūtākajiem uzdevumiem, arī Jogā, ir atšķirt pareizo no nepareizā, labo no ļaunā. Jogi šo spēju vērtē visaugstāk – augstāk par dažādiem fenomeniem, gaišredzību un ci-

"Attiecībā uz patiesību ir jābūt vienprātībai, citādi katram cilvēkam būs savs reizrēķins."

taisnīgumu Latvijā, novērst nepareizo, destruktīvo sabiedrības stāvokli. Lai runātu par šo tēmu, mēs, tēlaini izsakoties, valdošos izsaucam uz divkauju. Bet viņi no mums izvairās, mūsu "nomesto cimdu" nepaceļ un noklusē, ka nav pacēlušies, jo pašiem ir kauns...

Tāpēc jau arī mums neļauj izteikties ne televīzijā, ne radio, jo valdošie tumsas pakalpiņi, saprot, ka zaudēs un dabūs "pa muti".

Šobrīd ik uz soļa valda tumsa, kura nenormālo pasludinājusi par normālu un iestāstījusi to cilvēkiem. Tas vērojams visās dzīves sfērās, pat māksla ir totāli degradējusies. Latviešu tauta ir saskaldīta pēc principa "skaldi un valdi", un tāpēc pār mums šie tumsa diezgan veiksmīgi valda. PSRS Latviju iekaroja, jo Ulmanis deva pavēli nekarot un nebija

tiem sasniegumiem. Tas ir ļoti grūti, jo vairumam cilvēku daudzas jaunas izpausmes šķiet labas.

DDD: Tagad moderni lieto terminu "domu plurālisms". Varbūt tas arī ir no tumsas nākošs sabiedrības destruktīvas saskaldīšanas pazīme?

Aivars Garda: Jā, protams. "Domu plurālisms" paredz, ka nav vienas taisnības, katram ir sava – cik cilvēku, tik viedokļu. Es piekritu, ka katram cilvēkam ir savs īpašs viedoklis, bet nepiekritu, ka nav vienas taisnības un vienas patiesības. Attiecībā uz patiesību ir jābūt vienprātībai, citādi katram cilvēkam būs savs reizrēķins. Par reizrēķinu cilvēce taču ir vienojusies, atzīst to par atbilstošu patiesībai. Līdzīgi ir jāvienojas par tiem jautājumiem, kas arī atbilst patiesībai, ir dabiski.

"Arī "DDD" lasītājiem attiecībā pret tumsu, netaisnību, degradāciju ir jābūt šķēlējiem, bet attiecībā pret gaismu, taisnību un pilnveidošanos – tautas vienotājiem. Mēs vēlamies, lai latviešu tauta vienotos, ka ir jāatbrīvojas no okupantiem."

bet tā bija neatkarīga valsts, pret kuru iekarošanas nolūkā tika pielietots princips "skaldi un valdi", lai sašķeltu spēkus, kas būtu gatavi cīņai.

Savukārt Lūkasa evaņģēlijā ir rakstīti Kristus vārdi: "Vai jums šķiet, ka Es esmu nācis mieru atnest virs zemes? Nebūt ne, Es esmu nācis atnest mieru, bet zobenu! Jo no šā laika pieci vienā namā sašķēļies: trīs pret diviem, un divi pret trim, tēvs pret dēlu, un dēls pret tēvu, māte pret meitu, un meita pret māti, vīra māte pret vedekli, un vedekla pret vīra māti!" (Lk. 12:51-53) Bet Mateja evaņģēlijā:

va Dēls. Slimā sabiedrība, garīdzniecība gaidīja Mēsi, kurš paglaudīs viņu galviņas un uzteiks, cik pareizi un draudzīgi šie dzīvojuši. Bet Dieva Dēls atnāk un teic, ka nav nesis tādu mieru, kādā viņi dzīvo, bet šķelšanos. "Ak, jūs, odžu dzimums!" – aptuveni šādi Viņš sacīja farizejiem un citiem baznīcniekiem. Dieva Dēls nenāca draudzēties ar tautas bojātājiem un netaisnības sludinātājiem. Viņš redzēja, ka visas vērtības tumsas kalpi ir saputrojuši, sagriezuši kājām gaisā un pūlis to nesaprot, un Viņš pacēla savu gara Zobenu, lai šķeltu šo

las, jo no Augstākajiem Spēkiem tiek dota Patiesība un cilvēki paši izvēlas, vai tai pieslieties, vai to noraidīt. Lūk, šī ir tā sašķelšana, par kuru teicis Kristus.

Cilvēcei jāapgūst Dzīvā Ētika – Kristus Mācības turpinājums, kuru devis Augstais Gars, kurš deva arī Kristus Mācību un kuru cilvēki par to piesita krustā. Arī tagad tumsa un tās kalpi saceļas pret jauno Mācību. Dzīvā Ētika ir kā lakmusa papīrs – kurš ar saviem darbiem pierāda, ka ir pret Dzīvo Ētiku, tas ir no tumsas.

Zobens, par kuru Kristus runāja, ir Taisnīguma Zobens, ar kuru, tēlaini runājot, avis tiek atšķeltas no vilkiem, veselie graudi no puvušajiem, taisnība no netaisnības. Notiek pēdējā sadalīšana, un tie, kas izvēlēties tumsu jeb netaisnību, deģenerāciju, tiks aizvākti no planētas.

DDD: Latvijas Nacionālajai fronteī kādreiz pārmet, ka esam šķēlēji.

No dekolonizācijas iegūs gan Latvija, gan Krievija

Atklāta vēstule bijušajam Maskavas pilsētas mēram Lužkova kungam

Turpinājums no 1. lpp.

20 brīvības gadu laikā līvu pulks bija jau sasniedzis 2000, un arī līvu valoda atstājās.

Pēc tam, kad 1940. gada 17. jūnijā PSRS okupēja Latviju, līvi tika deportēti un gandrīz iznīcināti. Latviešiem arī tika daudz ļauna nodarīts – latviešu valoda izspiesta no visām dzīves sfērām, pat Līgo svētki oficiāli aizliegti trīs reizes. Notika divas masveida deportācijas un Latvijas kolonizācija. Maska-

va bija ieplānojusi Latvijā noņemt trīs miljonus kolonistu, lai ar krievu valodas palīdzību noslepkaotu latviešu tautu. Staļina laikā šādi tika iznīcinātas ap 100 tautu. Ļeņins savās Aprīļa Tēzēs rakstīja: "Carisms apkaunoja lielo krievu tautu un apraiņāja tās godu, padarot to par mazo tautu slepkavu." Bet ar ko atšķīrās staļinisms no carisma?

Padomju kolonistiem Latvijā attiecībā pret lat-

viešiem tika dotas 165 privilēģijas, tostarp nemācīties latviešu valodu, saņemt dzīvokļus pirmajā kārtā (turklāt ērtākos!), ieņemt labākās darba vietas.

Pēc neatkarības atjaunošanas šeit palikušie kolonistu bērni negrib mācīties latviešu valodu tāpēc, ka viņu tēvi un mātes to nav mācījušies. Šī jaunā paaudze iet savu vecāku un vecvecāku pēdās, neapzinoties, ka arī paši kļūvu-

ši par latviešu tautas slepkavām. Starp citu, nereti viņi uzsver, ka ir pārāk stulbi, glupi, bez smadzenēm, lai iemācītos latviešu valodu...

Lužkova kungs, kolonisti, šķiet, Jūs izmanto kā nenobriedušu puiku, kurš nezina Latvijas apstākļus un vēsturi, lai tikai atgūtu bijušās padomju laika privilēģijas un beigu beigās iznīcinātu nīsto latviešu tautu. Tāpat padomju kolonisti vienmēr ir naski iz-

mantojuši arī degradētos latviešus, kā, piemēram, Pelši, Vosu, Gorbunovu, V.V-Freibergu u.c.

Lūk, tāpēc, Lužkova kungs, Latvijā ir jāveic dekolonizācija, dekolonizācija un dekolonizācija. Krievijas Federācijas vadība aicina atgriezties padomju kolonist dzimtenē, un Jūs, būdams Maskavas pilsētas galva, sākumā varētu uzņemt vismaz tos krievus, kuri grib atgriezties tēvzemē, jo dzīvot tik saspri-

gtā vidē, kāda ir Latvijā, kur apspiedējs jūtas apspiests, tik tiešām ir grūti. Tā taču prātā var sajukt!

Lužkova kungs, sauciet savus tautiešus pie sevis uz Maskavu vai citām pilsētām, jo upuriem ar slepkavu ir grūti sadzīvot! Gaidu atbildi rīcības veidā, jo abas puses būs ieguvējas!

Vincslavs Smoljaks
Latvijas pilsonis –
latvietis
Latvijas saimnieks

Bet latvieši tik dzied, dzīro, dejo...

Laikraksta "DDD" Nr.16(220) tika publicēta atklāta vēstule Valsts augstākajām amatpersonām, ko bija parakstījuši 115 cilvēki ar prasību pārtraukt genocīdu pret latviešu tautu. Vēstule bija sašutuma pilna reakcija uz Saeimas deputāta **Urbanoviča** izteiktajiem draudiem par asinsizliešanu latviešu tautai.

Lai arī atklātā vēstule tika iesniegta 2.augustā, uz to atbildējusi ir vien Valsts prezidenta kanceleja. Turklāt šī vienīgā atbilde ir vairāk nekā divaina un lasītājam liek domāt, ka tās rakstītāja Valsts prezidenta preses padomniece - preses sekretāre Ilze Rassa vai nu ar atklātās vēstules saturu pati nav iepazīsies, vai arī izvērš klaji cinisku demagoģiju, jo vienīgais, kas bija pateikts, ka 115 cilvēku parakstītā atklātā vēstule ir pieņemta zināšanai, viņa arī ieteica visiem doties uz vēlēšanām, kur izteikt savu viedokli ar balsojumu...

Aicinājām komentēt absurdo situāciju vienu no atklātās vēstules iniciatoriem **Ženiju Bogdanovu**

sargs **Romāns Apsītis** un SAB direktors **Jānis Kažociņš** aizstāv latviešu tautas tiesības, bet viņi – nekā! Ignorance!

Tagad ar domubiedriem spriedīsim, kā rīkoties tālāk un kopīgi izteiksim domas.

Drausmīgi apzināties, ka latvieši paši savā zemē ir tik neaizsargāti. Atliek vien secināt, ka man nav ne prezidenta, ne valdības, ne tiesībsarga – nav neviena aizstāvja. Latvijā aizstāvji ir tikai tiem, kas strādā varas tiklā, tinas savā kamolā.

Ženija Bogdanova: Es gaidīju, ka prezidents veiks kādus pasākumus, dzirdot tik atklātus draudus, bet, īsi komentējot, atbildes un reakcijas nav nekādas. Prezidenta vēstule mani neapmierina. Tā pat nav atrakstīšanās – tas ir "nekas"! Pieminēt vēlēšanas vispār ir augstākais cinisms, jo neticu, ka pēc tām būs kas labāks. Viņi jau visi vienā kamolā ir satinušies un tā turpinās tīties tālāk... Man nav, par ko balsot, jo neredzu nevienu, kas varētu ko tautai par labu vērst.

Mēs prasījām, lai prezidents **Valdis Zatlers**, Ministru prezidents **Valdis Dombrovskis**, Saeimas priekšsēdētājs **Gundars Daudze**, Aizsardzības ministrs **I.V.Lieģis**, tiesīb-

Ž.B.: Pat tiesnese bija sašutusi par tādu "Latvijas Gāzes" rīcību un manis terorizēšanu! Bet pie mums Latvijā nav likumu, kas aizstāvētu iedzīvotāju pret šādām izdarībām.

Kopumā man ir bijušas septiņpadsmit tiesas, un ne vienmēr tās beidzas ar panākumiem. Esmu dažiem augstiem kungiem ļoti nepatīkama. Par to pirms kāda laika rakstīja arī laikrakstā "DDD".

DDD: Lūdzu, atgādiniet!

Ž.B.: Es atradu dokumentus un pierādīju, ka māja, kurā dzīvoju, ko bija pārņēmis viens žīds, nepieder viņam, bet gan Latvijas Universitātei. Rezultātā neapmierināto augsto kungu pakalpiņi mani terorizē, kā vien māc. Bet es nesalūzīšu – esmu visu sa-

"Vēl tagad atmiņā griezīgi skan, kā visi pilnā balsi dziedāja: "Āvu, āvu baltas kājas..." No mana ciemata tikai trīs cilvēki nebija atnākuši!"

vu mūžu nodzīvojuši godīgi, un man nav, ko "piesiet". Tāpēc vēl jo vairāk ir nepieciešams likums pret šādu iedzīvotāju terorizēšanu. Citādi varas patvaļai nekad nebūs gala.

Padomju laika funkcionāri joprojām nospiež tautu. Arī vēlēšanās neko nevaram panākt, jo jau tad, kad sākās Atmoda, cilvēkus ievervēja netīros darbos. Cilvēki sasmērējās un kļuva vadāmi.

Brīžiem liekas, ka Latvijā valda pilnīgs aklums, cilvēki negrib redzēt realitāti. Tas man atsauc atmiņā vienu baisu piemēru no 1949.gada marta, kad no ciemata, kurā dzīvoju, izveda ļoti daudzus cilvēkus. Taču tikai nedaudz vēlāk, jau tā paša gada 1.maijā, tika rīkota kolhoza balle,

lai cilvēki nedomātu par notikušo – lai dzertu, ēstu un dancotu... Kāva izvesto latviešu lopus un ar tiem baroja ballētājus. Es aizgāju paskatīties, kas tur notiek. Un nespēju noticēt – tikko cilvēkus raudot izveda, bet te – mēnesi vēlāk – visi dzied, dzīro un dejo...

Vēl tagad atmiņā griezīgi skan, kā visi pilnā balsi dziedāja: "Āvu, āvu baltas kājas..." No mana ciemata tikai trīs cilvēki nebija atnākuši!

DDD: Dzīres mēra laikā?

Ž.B.: Jā, un tā bija visur. Daudz bija tādu, kuri apāva baltas kājas, dancoja, izzaga izsūtīto mantas, lopus, par citiem nedomājot, atrada sev labumu ikvienā situācijā. Arī tagad tādu ir daudz. Kamēr tauta iet postā, daži ballejas. Preziden-

ta atbilde, kas ignorē tautai izteiktos draudus, izskatās pēc šādas lēkāšanas.

Tos, kas nav sasmērējušies, spiež nost, bet tie, kas ir sasmērējušies – klusē. Nav likuma, kas aizstāvētu godīgus cilvēkus.

Cilvēkiem jāklūst aktīvākiem. Esam jau divdesmit gadus dzīvojuši nepatiesībā un apspiestībā. Tas ir pārāk ilgi. Tāpēc aicinu ikvienu lasītāju rakstīt vēstules par šādām un līdzīgām neiedzībām. Sūtīt tās valsts atbildīgajām amatpersonām un uz laikrakstu "DDD". To nu gan ikviens var saņemt un izdarīt. Tikai visi latvieši kopā mēs būsim spēks.

*Ženiju Bogdanovu
uzklausīja
Ilze Liepa*

Latvijas lauksaimniecības attīstības stratēģijas vīzija

Andrejs Lucāns

*Pensionēts zemnieks,
lauksaimnieks,
agronoms Burtņiekos*

Līdzšinējā pieredze apstiprina patiesību, ka **lauki būs tādi, kādus mēs tos gribam redzēt**, taču skaidrības par to nav kopš neatkarības atjaunošanas. Ar to es, protams, saprotu latviešu tautas gribu, kas iekļauta lauksaimniecības attīstības stratēģijā, iz-

teikta Saeimas likumos un realizēta valdību darbā. Nav skaidrības, kāda vieta Latvijā tikusi ierādīta laukiem, lauksaimniecībai un, šķiet, ka neesam arī interesējušies, ko par šo jautājumu domā autoritātes.

LAUKSAIMNIECĪBA UN NACIONĀLAIS JAUTĀJUMS IR VIENS VESELUMS

"Lauksaimniecība nav tikai veikals, bet dzīvesveids, kas nav aprēķināms vienīgi naudas vienībās. Te ekonomija sastopas ar dabas likumbām, kas arī modernajam cilvēkam tehnikas laikmetā ir stingri ievērojamas," raksta Dr.agr. **Juris Zuševics**. ("Ievads agrārpolitikā", 1994.gads) Viziju, uz kuru tiek ties, likt lauku attīstības stratēģijas pamatā, ir devis **Rainis**: "Zeme, zeme – kas tā

zeme, Ko tā mūsu dziesma prasa? Zeme – tā ir valsts. Mēs gribam savu latvju dvēseli! Mēs gribam savu latvju mēli! Mēs gribam savu latvju zemi! Mēs gribam brīvi! Brīvē mēs gribam savu dzīvi! Un to mēs gūsim!"

Ko no teiktā varam secināt? **Latviešu tautas un Latvijas valsts pastāvēšanas pamats ir zeme – lau-**

"Lauksaimniecība un nacionālais jautājums ir viens veselums. Lauksaimniecības degradācija un iznīcināšana ir latviešu tautas un Latvijas valsts pamata degradācija un iznīcināšana."

ki un lauksaimniecība. Tas ir latviešu nācijas un valsts nacionālais pamats. Ar apbrīnojamu bezatbildību esam to nometuši svešiem pie kājām.

Vai latviešu tauta un tās priekšstāvji apzinās un

spēj iztēloties, kāds liktenis sagaida nākamās paaudzes, ja, zaudējuši nacionālo pašapziņu, atbildības un pienākuma apziņu, ar bezatbildīgām, darbam un dzīvei laukos nemotīvajām stratēģijām padzīs cilvēkus no laukiem un savu Tēvzemi izpārdosim svešzemniekiem? Lauksaimniecība un nacionā-

lais jautājums ir viens veselums. Lauksaimniecības degradācija un iznīcināšana ir latviešu tautas un Latvijas valsts pamata degradācija un iznīcināšana.

Turpinājums 7. lpp.

Viņi balsoja PAR 5.kolonnas papildinājumu!

Iepriekšējos laikraksta numuros esam publicējuši to deputātu vārdus, kuri balsoja par Abrenes atdošanu Krievijai ("DDD" Nr.17(221)) un tos, kuri balsoja par pensiju samazināšanu ("DDD" Nr.19(223)).

Šoreiz publicējam to deputātu vārdus, kuri š.g. 22.aprīlī, otrreiz caurlūkojot Valsts prezidenta atpakaļ atsviesto likumu, galīgajā lasījumā nobalsoja "PAR" jaunajiem grozījumiem Imigrācijas likumā, kas paredz izsniegt uzturēšanās atļauju ārpus ES valstu pilsoņiem, kuri, sakot ar 1.jūliju, iegādājušies nekustamo īpašumu par 100 000 latiem Rīgā un Pierīgā vai 50 000 latiem citur Latvijā. Atļaujas var saņemt arī tie, kas ieguldīs 25 000 latu kādā Latvijas uzņēmuma pamatkapitālā vai 200 000 latu kredītiestādes subordinētajā kapitālā. Protams, likuma grozījumi ir plašu vārtu atvēršana tieši Krievijas pilsoņiem.

Šis likuma izmaiņas ir kārtējais Saeimas deputātu apzināti veiktais apdraudējums latviešu nācijas un valodas pastāvēšanai, jo veicina nenovērsto okupācijas seku padziļināšanos. Pat oponenti mērenie deputāti, no tribīnes šo nosauca par "maigās okupācijas" realizēšanu un organizētās noziedzības veicināšanu Latvijā...

Tomēr par grozījumiem balsoja ne jau tikai krievvalodīgo partiju (Saskaņas centrs un PCTVL) deputāti, bet arī ļoti daudz mūsu pašu bāleliņu. Jāvērš uzmanība arī uz to, ka tie, kuri atturējušies vai nav balsojuši, būtībā arī ir nobalsojuši "PAR".

Atcerieties šos 9.Saeimas deputātu vārdus - viņi balsoja par latviešu tautai bistamajiem grozījumiem Imigrācijas likumā!

PAR:

1. Valērijs **Agešins** (SC)
2. Vitālijs **Aizbalts** (LPP/LC)
3. Dzintars **Ābiķis**
4. Māris **Arbergs** (TP)
5. Ainars **Baštiks** (LPP/LC)
6. Andris **Bērziņš** (LPP/LC)
7. Vilnis-Edvins **Bresis** (ZZS)
8. Uldis **Briedis** (TP)
9. Valērijs **Buhvalovs** (PCTVL)
10. Vladimirs **Buzajevs** (PCTVL)
11. Boriss **Cilevičs** (SC)
12. Juris **Dalbiņš** (TP)
13. Gundars **Daudze** (ZZS)
14. Oļegs **Deņisovs** (SC)
15. Jānis **Dukšinskis** (LPP/LC)
16. Jānis **Eglītis** (TP)
17. Inta **Feldmane** (LPP/LC)
18. Sergejs **Fjodorovs** (SC)
19. Aleksandrs **Golubovs** (SC)
20. Pēteris **Hanka** (ZZS)
21. Aleksejs **Holostovs** (SC)
22. Dzintars **Jaundžeikars** (LPP/LC)
23. Nikolajs **Kabanovs** (SC)
24. Oskars **Kastēns** (LPP/LC)
25. Jānis **Klaužs** (TP)
26. Ivans **Klementjevs** (SC)
27. Vents **Armands Krauklis** (TP)
28. Māris **Kučinskis** (TP)
29. Jānis **Lagzdīņš** (TP)
30. Kārlis **Leiškalns** (TP)
31. Sergejs **Mirskis** (SC)
32. Mirosļavs **Mitrofanovs** (PCTVL)
33. Vineta **Muižniece** (TP)
34. Vitālijs **Orlovs** (SC)
35. Raimonds **Pauls** (TP)
36. Karina **Pētersone** (LPP/LC)
37. Igors **Pimenovs** (SC)
38. Jakovs **Pliners** (PCTVL)
39. Jānis **Porietis** (TP)
40. Ivans **Ribakovs** (SC)
41. Baiba **Rivža** (ZZS)
42. Mārtiņš **Roze** (ZZS)
43. Artūrs **Rubiks** (SC)
44. Anta **Rugāte** (TP)
45. Mareks **Segliņš** (TP)
46. Atis **Slakteris** (TP)
47. Juris **Sokolovskis** (PCTVL)
48. Oskars **Spurdziņš** (TP)
49. Jānis **Strazdiņš** (ZZS)
50. Jānis **Tutins** (SC)
51. Jānis **Urbanovičs** (SC)
52. Imants **Valers** (TP)
53. Aleksejs **Vidavskis** (SC)
54. Mihails **Zemļinskis** (SC)
55. Ērika **Zommere** (TP)

ATTURAS:

1. Andis **Kāposts** (ZZS)
2. Pauls **Putniņš** (ZZS)
3. Dagnija **Štaķe** (ZZS)
4. Viktors **Šcerbatihis** (ZZS)

NEBALSO:

1. Andrejs **Klementjevs** (SC)
2. Madars **Lasmanis** (JL)
3. Ingmārs **Līdaka** (ZZS)
4. Anatolijs **Mackevičs** (LPP/LC)
5. Aigars **Štokenbergis**

KĀDĒL "VARENIE" DEGRĀDĒ MĀKSLU?

Turpinājums no 1. lpp.

KĀ PĀRDOT ŠTRUNTU PAR MILJONIEM?

DDD: Kas rada šo mākslas izpratnes degradāciju?

Juris Ģermanis: Mēs zinām, ka cionisti valda pasauli. Lielie baņķieri, naudasmaisi, šeftmaņi, kas tur savās rokās visu banku un naudas plūsmu sistēmu, izvēlas savas, var teikt, ciniskas personas, kuras izslavē par māksliniekiem, ceļ viņiem prestižu un viņu darbus "uztāi" par mākslu. Šo "prestīžo mākslinieku" darbu cenas tiek "uzskrūvētas" uz miljoniem. Šie darbi nonākuši dažādu miljonāru kolekcijās, un tagad jau viņi vairs nevar pateikt, ka tajos mākslas nav un tas ir galīgs štrunts. Tā šī sistēma plešas plašumā. Mūšējie skatās un arī sāk uzskatīt to par mākslu, pēc kuras līdzināties.

Īpaši jaunajā paaudzē vienmēr ir bijuši kādi noliegumi pret kaut ko, un šobrīd tas bieži izpaužas pilnīgā kultūras vērtību noliegumā.

DDD: Vai piekritat, ka vērojama radošo kultūras ideju impotence, kas tiek maskēta ar tendenci šokēt ar kaut ko neglītu, nepieņemamu, stulbu, pasludinot to par īpašām mākslas novitātēm?

"Tas ir bizness. Tikušas saražotas "mākslas preces", un Rietumiem vajag tām noieta tirgu."

J.Ģ.: Jā, šāda tendence ir. Cilvēkiem ir pazudis ideālais. Visur tiek meklētas inovācijas, novitātes, aizmirstot, ka vērtības izaug no tradīcijām, no pamatiem.

DDD: Jūsprāt, kāpēc šie "pasaulē varenie" degradē mākslu, vienkāršajiem cilvēkiem iestāstot, ka plīkais karalis nav plīks, grauļot skaistuma izjūtu un izpratni?

J.Ģ.: Šos mērķus atbalsta un veicina arī prese, kura ir "vareno" rokās. Man iedeva grāmatu, par to, kā kaut kādu štruntu uztāi par mākslu un pārdot par miljoniem. Tur ir pilnībā aprakstīta visa tehnika, mehānika, kā to izdarīt.

Manuprāt, problēma ir tā, ka visā pasaulē vērojams ideālisma trūkums. Pastāv pragmatisms, tieksme pēc naudas, un naudai ir ļoti liela vara, kuras dēļ cilvēki ir gatavi nezin uz ko. Šīs tendences tiek mērķtiecīgi radītas un virzītas ar savtīgiem mērķiem.

LAI RADĪTU MĀKSLU, NEPIECIEŠAMA MEISTARĪBA!

DDD: Jūsprāt, kas ir māksla un kādi ir tās uzdevumi?

Juris Ģermanis: Definīciju ir daudz, un, manuprāt, neviens nekad nevar istī nodefinēt. Mākslu ir jāsaprot.

Es nepiekrītu, ka mākslu nodala no amata. Visi ir vienprātīgi, ka māksliniekam ir jābūt talantīgam. Bet kas ir talants? Tas nozīmē, ka cilvēkam ir spējas, viņš var radīt kaut ko tādu, ko citi, kas nav apveltīti ar šo talantu, nevar. Šī amata

prasmē jeb spēja kaut ko labi izdarīt arī saistās ar mākslu.

Lai kaut ko radītu, ir nepieciešama meistarība, kas mūsdienās bieži netiek novērtēta. Par meistarību mākslas kritiķi runā mūzikā, teātrī, bet tēlotājmākslā nerunā. Meistarības problēma tiek nobīdīta malā, jo esot jābūt kaut kādam "pārsteiguma" momentam, un šie "pārsteigu-

mi" aiziet līdz bezgaumīgam, pat pretīgumam.

Dzīvē notiek daudzas negācijas. Piemēram, literatūrā Dostojevskis, Gorkijs, Dreizlers vai kāds cits – ko tik viņi nav aprakstījuši!

"Manuprāt, problēma ir tā, ka visā pasaulē vērojams ideālisma trūkums. Pastāv pragmatisms, tieksme pēc naudas, un naudai ir ļoti liela vara, kuras dēļ cilvēki ir gatavi nezin uz ko."

Bet tā ir laba literatūra, jo meistarīgi radīta, satur patiesības graudu, kas atklāj negatīvā cēloņus, un šādi virza uz pozitīvo domāšanu. Tāpat arī glezniecībā var attēlot kaut ko negatīvu, bet tas jādara ļoti meistarīgi, lai virzītu uz labo nevis ļauno.

DDD: Tātad mākslas uzdevums ir pacelt cilvēka garu, virzīt uz labo, dot spēku, iedvesmu?

J.Ģ.: Jā, un tāpēc māksliniekam pašam ir jābūt pozitīvam, spēcīgai personībai. Ja tu pats esi tīrs, ar gaišām domām, tad tas atspegulojas arī tavos darbos. Piemēram, mums ir gleznotājs Jāzeps Pigoznis. Viņš pats ir gaišs cilvēks, jūtams, ka viņam ir ideāli – gan nacionālie, gan estētiskie, gan morālie –, un tas ir redzams arī viņa darbos. Starp citu, ļoti daudzi no jaunās paaudzes viņu noliedz... Šķiet, **Kaspars Zariņš** televīzijā vizuāli teica: nu, tas jau 19.gadsimts...

Visas neejdzības, kas tagad tiek nosauktas par modernu mākslu, rada cilvēki, kas dažādu faktoru ietekmē ir iebojājušies.

DDD: Piemēram, **Ilmārs Blumbergs**, kurš bija mākslinieks nesen uzvestajai Mocarta operai "Burvju flauta", – man, raugoties uz viņa darbiem, sliktā dūša metas, bet pagājušajā gadā viņš saņēma balvu par ieguldījumu teātra mākslā...

J.Ģ.: Blumbergam ir "sakāpis galvā". Kad sākas neatkarības laiki, vi-

ņam izdevās aizbraukt uz Ameriku, kur viņš mazliet "apskolojās" jeb sajūta "pareizos virzienus"...

DDD: Tad jau ir "kāds", kurš vēlamies māksliniekus pataisa par ģēniem?

J.Ģ.: Jā.

DDD: Varbūt būtu jārunā par mērķtiecīgu mākslas degradācijas politiku?

J.Ģ.: Jā, īpaši **Helēna Demakova** šajā politikā savulaik darbojās.

Pēc neatkarības atjaunošanas tika noorganizēta vislatviešu mākslas izstāde, kurā pa vienam darbam pieņēma no visiem latviešu, arī emigrācijas, māksliniekiem. Vēlāk man stāstīja, ka Demakova Somijas avīzē angļu valodā uzrakstījusi ķēngu un nepamatotas kritikas pilnu rakstu, nogānīdama latviešu mākslu un šo izstādi kopumā. Ja tā ir taisnība, tad kāpēc viņa to neizdarīja šeit, Latvijā, latviešu valodā? Viņa, lūk, slepeni publicēja ārzemēs rakstu, lai Rietumiem parādītu, cik Latvijā "atpalikusi" māksla, un aicinātu: nāciet iekšā ar savām "dižajām" mākslas idejām? Es domāju, ka viņa labi saprot finansiālu izdevīgumu.

J.Ģ.: Tagad šī mākslas politika ir atkarīga no Rietumu bankām. Manuprāt, PSRS sabrukums un visa šī pāreja nāca no "augšas". Šķiet, "čeka" (tā es viņus visus saucu) sašķēlās vecajos reakcionāros un jaunajos, kas gribēja baudīt Rietumu kapitālisma labumus. Tāpēc neatkarību atguvušajā Latvijā pie varas palika visa partijas nomenklatūra, čekisti, kas visus šos procesus aizsāka.

PAR "ĢĒNIJU" PADARĀ BIZNESĀ INTERESES

DDD: Padomju laikos arī kultūras politiku virzīja mākslas kritiķi, kas radīja "atžitos" un "neatžitos" māksliniekus. Kas toreiz no teica šo sašķirošanu?

Juris Ģermanis: Partijas Centrālkomiteja un čeka.

DDD: Tātad, lai iegūtu oficiālu atzinību, māksli-

ņiem tiek ieaudzināts, ka viņš esot ģēnijs. Daugavpili katru gadu notiek **Rotko** plenēri, tur ir muzejs un notiek visādas "nopietnas" aktivitātes.

ņiekam bijā jāizpatiek partijai un valdībai?

J.Ģ.: Protams. Vismaz ar vienu gājieni tev bija jāpie-rāda, ka esi "savējais".

DDD: Labi, man ir izprotams, ka okupācijas laikā cilvēki tika gan pacelti saulītē, gan postīti. Bet tagad? Šobrīd taču arī eksistē "atžitie" mākslinieki, par kuriem runā un raksta, un "neatžitie", par kuriem prese un mākslas kritiķi gluži vienkārši klusē.

J.Ģ.: Tagad šī mākslas politika ir atkarīga no Rietumu bankām. Manuprāt, PSRS sabrukums un visa šī pāreja nāca no "augšas". Šķiet, "čeka" (tā es viņus visus saucu) sašķēlās vecajos reakcionāros un jaunajos, kas gribēja baudīt Rietumu kapitālisma labumus. Tāpēc neatkarību atguvušajā Latvijā pie varas palika visa partijas nomenklatūra, čekisti, kas visus šos procesus aizsāka.

DDD: Tomēr ir izaugusi jauna paaudze. Es redzu, kā jaunie mākslas kritiķi – puisīši un meitenītes – ar putām uz lūpām aizstāv un reklamē daudz mākslinieku radītos štruntus. Vai viņi paši ir stulbi, vai arī kritiķa darbs prasa runāt politikas ietvaros?

J.Ģ.: Tādi viņi ir izskoloti. Tagad pie mums slavē **Rotko**, un jaunajiem kri-

DDD: Manuprāt, **Rotko** ir uzskatāms piemērs, kā cilvēkiem "izskatot smadzenes" un izkrāpt naudu par totāliem, piedodiet, mēsliem.

J.Ģ.: Protams. Tas ir bizness. Tikušas saražotas "mākslas preces", un Rietumiem vajag tām noieta tirgu. Tādēļ šeit, Latvijā, kur, kā, iespējams, rakstīja **Demakova**, ir "atpalikusi" māksla, tiek sagatavota augsne, lai uz šejieni būtu iespējams eksportēt šīs preces. Lai sagatavotu augsni, nepieciešams iznīcināt vietējās tradīcijas, kultūru, jaunajai paaudzei ieaudzināt un iestāstīt "pareizās vērtības". Tāpēc viņi brauc mūs mācīt, kādai jābūt mākslai, gluži tāpat, kā brauc dažādi citi konsultanti no Eiropas, kas stāsta, ko darīt un ko nedarīt ekonomiskajos un nacionālajos jautājumos.

Pat tad, ja šī Rietumu politika nenāk iekšā ar konkrētiem mākslas darbiem, tā savu uzdevumu paveic ar garīgās degradācijas iedziņu. Viņiem taču kaut kur ir jāplešas, lai nopelnītu.

Turpinājums sekos

Intervēja
Līga Muzikante

Latvijas lauksaimniecības attīstības stratēģijas vīzija

Turpinājums no 3. lpp.

Lai teiktāms kļūtu saprotamāks, akcentēšu divus iespējamus Latvijas lauksaimniecības nākotnes scenārijus: **industriālā lauksaimniecība un lauksaimniecība kā dzīvesveids.**

PAR LAUKSAIMNIECĪBU BEZ NACIONĀLĀS DVĒSELES

Sākšu ar nu jau 20 gadus lobēto, bīdīto, stimulēto un aizsargāto, industriālo lielsaimniecību lauksaimniecību un mēģināšu ar to iepazīt lauku nākotnes perspektīvu.

Pārdomu vērts piemērs no industriālas lauksaimniecības biznesa ir Dobeles rajona SIA "Tand UKRI", kas apsaimnieko 4200 ha zemes, tostarp 3600 ha no tās pieder īpašniekam **Džonam Vaitam**, kurš dzīvo Īrijā. Saimniecībā ir 17 pastāvīgas darba vietas un uz vienu strādājošo 247 ha. Taču nopietnam biznesam, kā izrādās, ar to ir par maz, un, kā informācijas avoti vēsta, saimnieks meklē paplašināšanās iespējas Ukrainā.

Ja par lauksaimniecības nākotnes modeli un orientieri ņemsim tādu SIA "Tand UKRI" latifundiju,

tad Latvijā būs (1 855 100 ha) (lauksaimniecībā izmantotās zemes platība) dalīts ar 4200 ha) 441 saimniecība jeb viena saimniecība katrā pagastā, kas par visām kopā nodarbinās 7497 pastāvīgos strādniekus jeb 0,7% no darbspējīgajiem cilvēkiem valstī. Lopkopība, t.sk. piensaimniecība, tāpat kā cukura ražošana, kā "nerentablas" nozares, būs likvidētas. Cerībā uz neprognozējamu eksportu audzēs graudaugus un rapsi – līdz laikam, kad industriālais biznesmenis nostiprināsies Ukrainā, Āfrikā vai citur, kur var cerēt

uz lielāku peļņu, bet Latvijā esošo latifundiju izdevīgi pārdos Dienvidkorejas, Japānas, Ķīnas vai Krievijas fermeriem.

Vai krīzes radītajiem bezdarbniekiem šādas saimniecības varētu būt alternatīva zemnieku ģimenes saimniecībām un

sniemt patvērumu krīzes situācijās? Šķiet, nē. Šādas šauri specializēta biznesa lielsaimniecības izveidošanas pieļaušana, ir izslēgusi iespēju rasties vismaz (4200 ha dalīts ar 100 ha) 42 ļoti spēcīgām latviešu zemnieku ģimeņu saimniecībām, kas 17 dar-

biētu vietā varētu nodrošināt vismaz (42 reizināts ar 5) 210 darbvietas, kā arī vidi un apstākļus 4–5 bērnu izaudzināšanai darba un tēvzemes mīlestībā un izskološanai, vienlaicīgi atrisinot skolēnu trūkuma problēmu vietējā skolā, tautas attīstību veicinošu dabas un kultūrvides saglabāšanu un pilnveidošanu.

Masu informācijas avoti vēsta par lauksaimniecības kompānijas "Ziedi JP" īpašnieka **Jura Pilvera** iecerēm pašreizējo 4 miljonu gada apgrozījumu palielināt līdz 100 miljoniem.

"Šāda lauksaimnieciska akciju sabiedrība ir bez dvēseles. Pārfrāzējot Raini, te biznesa lielā ideja nepazīst cilvēka žēluma. Tai nav motivejošu nacionāli garīgu uzstādījumu, arī atbildības par šo zemi un tautu, kura ir tās patiesā īpašniece."

Turpinājums 6. lpp.

Sieviete veido tautas raksturu

Saruna ar LU Filozofijas un socioloģijas institūta vadošo pētnieci Dr.sc.soc. **Dagmāru Beitneri**

Turpinājums no iepriekšējā numura

MĀTE AUDZINA JAUNO PAAUDZI

Dagmāra Beitnere: Mans fokuss pētniecībā ir sociālā rakstura veidošanās audzināšanas procesā. Mēs redzam, ka 19.gadsimts deva startu daudzām jaunām nācijām, tas ir svarīgs laikmets, jo veidoja pamatu arī latviešu nācijas raksturam.

Saprotams, cilvēka dzīvībai ir vissvarīgākā loma – viņa ne tikai dzemdē. Tieši māte iedod bērnam labu vai sliktu pašapziņu. Dainu pēt-

attēlota stingra un valdonīga māte.

Viena paaudze nākamai nodod līdzīgu bērnu audzināšanas modeli, tāpēc jāpajautā, vai bērni izaug ar labu pašapziņu? Vai pietiekami protam atbalstīt viens otru? Lūk, vēl viens piemērs – Buņģa māte bāro savu dēlu, un Cibiņš ar badīgām acīm norauģās... Domās mēģinu iztēloties, kā mainītos sociālā dzīve skolā, ja Buņģa māte pacienātu arī Cibiņņu!

DDD: Piekritu, ka sievietē ir atbildīga par sabiedrības morāles līmeni. Domā-

Sabiedrība ir saslimusi ar narcismu, kļuvis moderāni priecāties par sevi. Katrs var kļūt par zvaigzni. Izzūd hierarhijas jēdziens, jo ikviens var izcelties, kļūt, piemēram, par dziedātāju...

GLĀBS TIKAI RADIKĀLISMS

DDD: Kad zvanīju jums, lai uzaicinātu uz šo interviju, jūs teicāt, ka neesat tik radikāla kā mēs. Vai tiešām mēs, latvieši, nespējam būt pietiekami drosmīgi, lai ne tikai mājās klusitīnām sev atgādinātu, ka esam šīs zemes saimnieki, bet to pierādītu arī darbos? Jūs pati esat piedalījies diskusijās, kur tiek atzīts, ka integrācija izgāzusies. Kādēļ tad nepietiek drosmes pateikt, ka vienīgais risinājums ir dekolonizācija jeb krievvalodīgo repatriācija uz viņu et-

“Diemžēl latviešiem gan toreiz, gan joprojām raksturīgs zemnieku nāvums un nemācēšana

niskajām dzimtenēm?

Dagmāra Beitnere: Pēc izglītības esmu vēsturniece. Mums jārunā par to, ka Latvijā notikusi ne tikai okupācija, bet arī nodevība. Patiesība ir tāda, ka gan Kārlis Ulmanis, gan tā laika valdība sadarbojās ar mūsu ienaidnieku. No tā jāizdara konkrēti secinājumi. Diemžēl latviešiem gan toreiz, gan joprojām raksturīgs zemnieku nāvums un nemācēšana politiskā redzēt tālāk.

Jā, mums ir kolonizētas tautas psiholoģija. Vēl pirms desmit gadiem to

onālie partizāni karoja pret krievu okupantiem divpadsmit gadus, tādēļ mums ir visas tiesības un pat pienākums dabūt laukā no Latvijas tos, kuri šeit atrodas nelikumīgi. Cita ceļa nav, jo krievvalodīgo ir tik daudz, ka ar masu mēs viņus nespēsīm, ja tā var teikt, neitralizēt.

D.B.: Tās ir demogrāfiskās okupācijas sekas...

DDD: Sauciet to kā grieķi, bet pati no sevis šī problēma neatrisināsies. Būtu naivi gaidīt, ka krievvalodīgie paši labprātīgi integrēsies un pēc tam asimilēsies – kļūs par latviešiem. Viņu ģimeniskā un politiskā ideoloģija dzelzaini ieaudzina saimnieka-atbrīvotāja apziņu. Ko jūs darīsiet tad, kad šī lielā krievvalodīgo masa sacelsies, pieprasīs krievu valodu kā otru valsts valodu?

D.B.: ... te katram pašam jāatbild, cik viņš saziņā ar krieviem lieto latviešu valodu. Mēs nevaram katram latvietim pielikt klāt valodas inspektoru.

DDD: Ar runāšanu latviešu valodā vien nebūs līdzēts. Jāpieņem likumi, kas liktu kolonistiem aizbraukt no Latvijas.

D.B.: Manuprāt, latviešiem jāattīsta sevi titulnācijas pašapziņa. Mums jājūtas pārkāptiem, jo šī ir mūsu zeme, kur mums ir vislielākās tiesības būt, sevi apliecināt un runāt savā valodā! Krieviem patīk tēlot piekto kolonnu. Liela daļa te ieradās labas dzīves meklējumos, tādēļ starp viņiem, iespējams, nav neviena intelektuāļa, kurš veidotu Rietumu krievu identitāti.

VAI PIETIEK AR RUNĀŠANU LATVISKI?

DDD: Naivi cerēt, ka pārniniekā pārvērtīsies, sāks mīlēt latviešu tautu, kuru tie okupējuši. Jums nešķiet, ka gadījumā, ja likumiskā, mierīgā ceļā netiks atrisināta šī problēma, būs fiziskas sadursmes?

Dagmāra Beitnere: Kautiņi vienmēr ir bijuši...

DDD: Vai tad, ja jums nebūtu bailes, ka krievvalodīgo vietā Latvijā ieradītos vjetnamieši un turki, jūs būtu pret viņu aizbraukšanu?

D.B.: Neticu, ka viņi kaut kur brauks.

DDD: Bet vai jums būtu kaut kas pret to?

D.B.: Cilvēkiem ir tiesības brīvi pārvietoties. Man gan liekas, ka svarīgāk domāt, kā šos cilvēkus padarīt par savējiem.

DDD: Ko tur vēl domāt – divdesmit gadus mēģināja viņus integrēt, bet veltīgi. Varbūt jums ir kāda recepte? Varbūt jums vajadzētu kļūt par integrācijas ministri?

D.B.: Neesmu politiķe, kurai par to būtu jādomā.

DDD: Es arī neesmu politiķe, bet mani kā latvieti uztrauc manas tautas liktenis. Tas nav normāli, ka lielākā daļa latviešu ir glēvi un nedroši cilvēciņi, kuri bailēs par savām dzīvībām degradējas.

Protams, krievvalodīgos Krievijā neviens negaida ar atplestām rokām, bet kādēļ mums par to uztraukties? Kādēļ mēs uztraucamies par svešajiem, atstājot novārtā savējos?

D.B.: Es par viņiem neuztraucos, skatos uz tiem kā titulnācijas pārstāve.

Mani krievu draugi ir aizvainoti, ka mēs viņus dēvējam par okupantiem.

DDD: Bet tieši tādi viņi ir – tāds ir viņu juridiskais statuss.

D.B.: Jā, bet arī viņi jūtas kā upuri, kuri tikuši izmantoti.

DDD: Viņu vietā es jau sen būtu aizbraukusi.

D.B.: Ja viņiem te kaut kas nepatīktu, tie būtu aizbraukuši.

DDD: Mēs esam vainīgi, ka neesam radījuši apstākļus, kuros viņi justos slikti un vēlētos braukt prom.

D.B.: Latviešiem jāveido, ja tās nav, titulnācijas pašapziņa. Nevajag runāt krievu valodā. Mani vairāk uztrauc, cik daudz latviešu sarunā izmanto rupjus krievu lamu vārdus.

DDD: Ar runāšanu latviski vien ir par maz, bet, piekritu, vismaz kaut kas...

D.B.: Mums jāpaskatās pašiem savā vēsturē un jāatgādina sev, cik daudz grūtākos laikos esam spējuši saglabāt tautu, valodu un savu kultūru.

DDD: Manuprāt, nav bijis vēl grūtāku laiku latviešu tautai, nezina piemēram, kura tauta šādos apstākļos, tos nevērsot, būtu saglabājusies pati un nosargājusi savu valsti. Pieļauju, ka nekas nespēs sagraut jūsu latvietību, bet jūsu pienākums ir parpūties par tiem, kuri nav tik stabili savās vērtībās. Jūs redzat un saprotat, kas patiesībā notiek, tādēļ jūsu atbildība Augstākā priekšā ir daudz lielāka nekā tiem, kuri neko nesaprot. Sievietes loma tautas rakstura veidošanā ir ļoti liela – viņa spēj gan glābt, gan arī pazudināt tautu.

Intervēja Liene Apine

niecībā ir atziņa, ka četrdesmit pieci procenti dziesmu tikušas teiktas didaktiski, audzināšanas nolūkos. Daudzas atsedz dzīves realitāti, un tur sastopam tā sauktās bargās mātes tēlu.

Dainās daudz tiek izteikta zemnieku sabiedrības atziņa, ka kārtību un kultūras pēctecību nodrošina māte. Precinieki vispirms noklausās, kurās mājās ir barga māte, un uz turieni arī brauc precībās, jo zina, ka tur būs augušas čaklas un tikumīgas meitas. Arī dzīvesstāstos dzirdam par darba rūpēs un savās domās nogrimušo māti 20.gadsimta laukos. Tas dod iemeslu secinājumam, ka latviešu sievietei vienmēr ir bijis jābūt stiprai un varošanai, kas būtībā viena pati iznes ģimenes dzīvi.

Negatīvā parādība, manuprāt, ir tā, ka mums ir spēcīga māte, kas rūpējas par visu, bet līdz ar to viņai nav laika būt mīļai. Māte, kas ir bērna dvēseles audzinātāja, iespējama tad, ja viņai nav smagi jāstrādā, jāpelna nauda, jo to dara vīrietis. Diemžēl mūsu sabiedrībā tas bija iespējams tikai retos gadījumos. Parasti sievietē ir nogurusi darbā, un viņai nav laika ģimenei.

Gribu norādīt uz tradicionālās zemnieku sabiedrības ģimenes mentalitāti, kur starp vecākiem un bērniem ir darba un lietišķas attiecības. Vizuāli latviešu tradicionālās sētas attiecību modeli lieliski parāda filma “Pūt, vējiņi!”, kurā

ju, viņas pienākums ir vīrietim atmodināt bezbailību un vīrišķību, tas ir, taisnīguma mīlestību. Diemžēl sievietes samierinās ar viduvējībām. Traģiski, bet tieši sievietes visaktīvāk pieņem un ļaujas sev iestāstīt, ka, piemēram, homoseksualisms ir norma.

D.B.: Homoseksualisms nav norma! Tā ir ideoloģija, kas tiek ieaudzināta, ko cilvēks izvēlas.

“Manuprāt, latviešiem jāattīsta sevi titulnācijas pašapziņa. Mums jājūtas pārkāptiem, jo šī ir mūsu zeme, kur mums ir vislielākās tiesības būt, sevi apliecināt un runāt savā valodā!”

DDD: Protams, homoseksualisms ir garīga saslimšana, kuras izplatība tiek mērķtiecīgi veicināta.

D.B.: Var draudzēties ar sava dzimuma pārstāvi, bet ielaisties cita veida attiecībās... Atzīt to par normu – tas nozīmē iet vieglāko ceļu.

DDD: Tā ir pakļaušanās ļoti kaitīgai propagandai, ļaušanās apstulboties, kas sagrauj cilvēka psihi kopumā.

D.B.: Kā notiek neredzamā saskaņošanās sabiedrībā? Caur to, ko mēs visbiežāk atkārtojam – dari, kā tev vieglāk... Tas cilvēkus attālina vienu no otra, jo katrs dara tā, kā viņam labāk, nedomājot par citiem. Veidojas garīgās hierarhijas iztrūkums. Visi ir ierauti paternieciskumā.

varēja redzēt gandrīz ikvienā mājā, pagalmā, kur kā tāds depresijas dizaina elements bija saglabājies kāds vecas padomju automašīnas vraks. Šo gadu laikā esam kļuvuši tīrīgāki. Tas ir sākums, bet tieši no sākumiem veidojas lielas lietas.

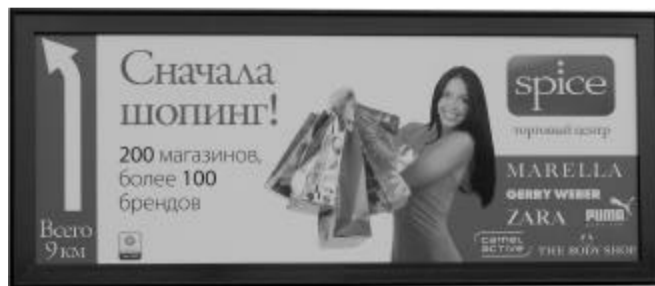
DDD: ...bet pirms desmit gadiem latviešu valoda nebija tik apdraudēta! To atzīst valodnieki, sabiedriskie darbinieki, pat politiķi. Latviešu valodas stāvoklis kļūst aizvien bēdīgāks. Divdesmit gadus pēc neatkarības atjaunošanas Latvijā vairums iedzīvotāju lielākajās pilsētās nerunā latviski, jo nav tādas nepieciešamības...

Starp citu, nepiekritu, ka esam atbalstījuši okupāciju. Latvieši pretojās! Naci-

LATVIEŠU VALODAS SARDZĒ

“DDD” Nr. 17(221) bija publicēts iesniegums Valsts valodas centra (VVC) Kontroles nodaļas vadītājam Antonam Kursītim par Rīgas-

sodījusi autoservisa “Autolockmaster Centrs” meistarū **Aleksandru Žurovu**. Sods piespriests par Valsts valodas likuma prasību pārkāpumiem, proti, A.Žurovs neprot latviešu valodu veicamajam darbam nepieciešamajā līmenī. Precīzāk sakot, okupants ne vārda nespēj pateikt latviski, turklāt vēl dusmojas par pieprasījumu runāt valsts valodā – par to telefona sarunā pārliecinājās “DDD” žurnāliste. Pēc 3 līdz 4 mēnešiem Žurova latviešu valodas prasme tiks pārbaudī-

Jūrmalas šosejas malā izvietoto tirdzniecības centru “Spice” reklāmas plakātu krievu valodā. 31.augustā par Valsts valodas likuma 21.panta 4.daļas prasību pārkāpumu tirdzniecības centra “Spice” reklāmā tikusi administratīvi sodīta SIA “JCDecaux” pilnvarotā persona **I.Frickausa**. Administratīvais pārkāpums ir novērsts – tūlīt pēc saņemta soda plakāti tikuši novākti.

Šā gada 13.septembrī, izskatot LNF iesniegumu saistībā ar autoservisa darbinieka atteikšanos runāt latviešu valodā, VVC Valodas kontroles nodaļa administratīvi

ta atkārtoti, un, ja tā vēl joprojām neatbildīs likuma prasībām, viņam tiks piespriests bargāks sods.

Aicinām “DDD” lasītājus informēt Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļu par ikvieno gadījumu, ja kāds okupants jūs neapkalpo pietiekami saprotamā latviešu valodā, vai citiem Valsts valodas likuma pārkāpumiem.

Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļa
Galvenā inspektore Dzintra Kadile
Adrese: K.Valdemāra iela 37
Rīga, LV-1010
e-pasts: dzintra.kadile@vvc.gov.lv
Tālrunis: 67334633, 67331814

Latvijas lauksaimniecības attīstības stratēģijas vīzija

Turpinājums no 4. lpp.

Šim nolūkam 22 ha platībā par vismaz 15,5 miljoniem latu tiks celts: kūtis 2000 govīm, piena pārstrādes kombināts, lopkautuve, biogāzes rūpnīca.

“Esam visu sagatavojuši, vienīgi jāatrisina jautājums par finansējumu – krīzes dēļ Latvijas bankas nav gatavas veikt kredītēšanu,” skaidro “Ziedi JP” valdes priekšsēdētājs **Andrejs Safonovs** un mierina vietējos zemniekus: “Pie tam mēs nestrādāsim mazumtirdzniecībai un ar esošajiem tirgus spēlētājiem nekonkurēsim – produkcija – iebiezinātais piens vai pulveris – paredzēts tikai eksportam.”

“Akciju sabiedrības lauksaimniecībā raisa neuzticības un nedrošības sajūtu par nākotni, kas atkarīga no akciju kontrolpaketes turētāju nacionālās pašapziņas un godaprāta.”

Tiek solīts, ka uzpērkot šobrīd lieko pienu, tikšot nostabilizētas cenas vietējā tirgū, kas ļaus izdzīvot zemniekiem (līdzīgi jau pastāvošo pārstrādes kombinātu “rūpēm” par zemniekiem – *aut.piez.*). “Pelnīt pats par sevi nav nekas slikts, tomēr trūkst ilgtermiņa domāšanas. Ja netiks nostabilizēta šī nozare un zemniekiem par pienu nesāks maksāt vairāk, ilgtermiņā šī nozare Latvijā neizdzīvos. Piena pārstrādātājiem ir vajadzīgi zemnieki tik pat daudz, cik zemniekiem vajadzīgi piena pārstrādātāji, tāpēc sadarbībai ir jābūt abpusējai.” – savu “altruistisko” vīziju nobeidz **A.Safonovs**.

Patiesībā augšminētais projekts nozīmē 40 vai pat 80 potenciālu pienu ražojošu zemnieku ģimeņu saimniecību rašanās nepieļaušanu vai jau esošo padzišanu no lauksaimniecības.

Pirms gada Latvijā lielākajam lauksaimniecības produkcijas ražotājam a/s “Agrofirma Tērvete” bija vairāk nekā 500 akcionāru, tagad to skaits ir ap 150, un četriem no viņiem pieder 80% no visām akcijām. Strādājošo cilvēku skaits ir ap 230. Valdes priekšsēdētājs **Modris Goba** stāsta, ka akcionāru skaita samazinājums nekādas būtiskas izmaiņas darbībā nenesīs. Izmaiņas veiktas, jo aptuveni pirms diviem gadiem agrofirma akcijas sākuši iekārot nezināmi spēki, un sākusies mazo akcionāru “apstrāde”, tāpēc uzņēmuma vadība nolēmusi, ka jāstrādā pie

kapitāldaļu koncentrācijas, lai kompānijas liktenis būtu prognozējams nevis nonāktu nezināmās rokās.

Šāda lauksaimnieciska akciju sabiedrība ir bez dvēseles. Pārfrāzējot Raiņi, te biznesa lielā ideja nepazīst cilvēka želuma. Tai nav motivējošu nacionāli garīgu uzstādījumu, arī atbildības par šo zemi un tautu, kura ir tās patiesā īpašniece. Akciju sabiedrības lauksaimniecībā raisa neuzticības un nedrošības sajūtu par nākotni, kas atkarīga no akciju kontrolpaketes turētāju nacionālās pašapziņas un godaprāta. Bet nacionālā pašapziņa, kas Latvijā tik pat kā neeksistē, un go-

daprāts, pirms nav redzami darbi, ir neprognozējami...

Kapitāla koncentrēšanas tieksme dažu cilvēku rokās, liek apšaubīt viņu paustos mierinājumus, ka kapitāla koncentrēšana būtiskas izmaiņas nenesīs, ka ražošana turpināsies, ka tie ir pretpasākumi kaut kādiem slepeniem tīkojumiem, ka kapitāls koncentrējas pareizajās rokās u.tml. Būtībā tas ir maldinošs populisms, ar ko tiek piesegti pašu teicēju savtīgie tīkojumi.

“Agrofirma Tērvete” nākotnes vīzijā ir parādījušās tās pašas tendences, kas realizējās valsts īpašumu privatizācijas procesā, cukurfabrikas likvidācijā, auglīgāko zemi izpārdošanā spekulantiem, nepilsoņiem, ārzemniekiem. Tas ir latviešu ģimeņu saimniecības iznīcināšanas process, kas piesegts ar melniem biznesa interesēs.

Vai tāda kā a/s “Agrofirma Tērvete” varētu būt Latvijas lauksaimniecības nākotnes modelis? Domāju, nē. Tas ne ar ko neatšķiras no citiem biznesa haizivju uzņēmumiem. Tas ir vienīgi nacionālo apziņu un atbildību pakāpeniski demoralizējošs un degradējošs modelis, nacionālās lauksaimniecības strupceļš – agrārā problēma, kuru agrāk vai vēlāk būs jārisina, ja gribēsim saglabāt savu valstiskumu un neatkarību. Par apzināti mērķtiecīgu virzīšanos šajā strupceļā, liecina atskats agrārās politikas vēsturē.

Turpinājums sekos

Anomālās situācijas risinājums – FORMULA DDD

Vilnis Eisters

Turpinājums no iepriekšējā numura

Tie, kas iedomājās, ka pie mums nav iespējamas izmaiņas un apvērsumi, ir vai nu neziniši un nepazīst mūsu tautu, vai arī melo.

Kāds vēl Latvijai – Svētās Māras zemei – var būt risinājums bez DDD veikšanas? Mītiska saskaņa jeb piekāpšanās okupantu vēlmēm? Vai tā veidosies harmoniska saskaņa, ja nabadzībā un “iemācīto baiļu” stresā iedzītā latviešu tauta piekritīs okupantu prasībām un brīvprātīgi dosies uz nacionālās bojāejas ešafota? Lūk, tad gan atradīsies kādi Maskavas *gudriņi*, kas teiks: “Ši ir latviešu tautas brīva izvēle (tāpat kā 1940.gadā)!” Un atkal izvarotais varēs iestāties pasaulei, ka izvarotajai Mārai bijusi baidas sajūta no kārtējā okupanta-recidīvista piegājiena...

Katrai formulai ir sava skaitliskā nozīme. Bistamo 75 procentu barjeru, kas nepieciešama pamatautas saglabāšanai, okupanti veiksmīgi atrisināja. Nacisti tikai par to domāja, bet sarkanie fašisti to paveica ar uzviņu. Okupantu skaits Latvijā ir lielāks, nekā normāla, civilizēta cilvēka prāts spēj sagremot!

No visiem (ne tikai Latvijā) okupantu-atbrīvotāju veterāniem, kas dzīvo

ārpus “nočakarētās impērijas” robežām, mazajā Latvijā uzturas trešā daļa. Brīnumaini, bet šis skaits nesamazinās. Mūsu valsts teritorijā vēl atrodas ap simts tūkstošiem bijušo okupācijas režīma sarguņu-virsnieku, kas gatavi X stundā “grābt latvieti pie rikles”!

Tie, kas Latvijā skaļi klaigā par lielo uzvaru pirms 65 gadiem, plīvina Krievijas karogus, sprauž lentītes pie krūtīm un automašīnām, ir zaudējuši savu nacionālo seju – viņi runā krieviski, jo citādi neprot, taču tas arī viss. Valodas dēļ viņus sauc par krieviem, krievvalodīgiem. Iekļūduši latviskā vidē, okupanti, šķiet mūsu namam tikpat “piederīgi” kā skorpioni pērļu gliemežnī-

mes ekvatoram – tāda nu sanāk ģeometrija. Ieraugot tādu kapa kopiņu izplatījumā, diezin vai kāda kulturāla būtne pasniegtu roku šo noziegumu veicējiem, attaisnotājiem un noliedzējiem?

Okupanti veikli atradīs kārtējo “lielisko” pretargumentu – nu jau par vēlu kaut ko vētīt, jo šie noslepkavotie taču tik un tā nedzīvotu mūžīgi un tagad tāpat jau būtu miruši... Sak, visiem reiz jāmirst un tev, latvieti, arī, jo tu jau pārāk ilgi jaucies mums pakājām... Saskaņieši pieprasa nepārrakstīt vēsturi. Ko šeit vēl pārrakstīt, ja viss uzrakstīts ar asinīm?!

Krievijā pilni bunkuri aizziegēlēti aiz grifa “Pilnīgi slepeni”. Vai tā nav Kremļa pansātisma vi-

“Īpašai tautībai piederošais Pliners aicina latviešus nerakņāties vēstures mēslos... Bet kurš tad šos mēslos sataisija? Tie taču smird pat bez rakņāšanās!”

cai. Viņi noliedz okupāciju un atbalsta sarkano fašistu noziegumus!

Padomju represijās tika nogalināti “nieka” četrdesmit miljoni, bet varbūt vēl vairāk, taču okupantiem tas nešķiet svarīgi. Galvenais, ka viņi ir Rīgā (Horosaja strānā!), tikai latvieši, naciņi, šos traucē un apbižo, toties te ir daudz “rijamā” un eiropiskie kļozepodi... Savulaik tā kļiedza arī Staļina “dviņu brālis”: “LETTLAND ist FETTLAND!” (“Latvija ir tauku zeme!”)

Ja padomju upuru mirstīgās atliekas savāktu vienkop, skats būtu iespaidīgs. Kur galaktikā rast tik milzīgu kapu, lai tādu “megamironi” apglabātu? Pēc vidējiem aprēķiniem tas būtu trīs reizes apkārt Ze-

reļu maldīgā cerība, ka mūžīgi būs iespējama absolūta neziņa par viņu “varoņdarbiem”? Cauri gadsimtu biežajiem mūriem pie cilvēkiem nokļūst patiesība. Dažkārt patiesība noveco, pārveršas etiķi, kuru rūgti lietot. Krievijā tāds etiķis nekad nebeidzas, to papildina katra paaudze. Patiesība ir tās likteņa galvenais ierocis – smaga kā svins, viegla kā dūmi un noturīga kā bulterjera žokļi. Ja cilvēkam ir intelekts, griba, godīgums un liecinieku fakti, viņš agri vai vēl nokļūst pie patiesības, ko “varenie” vēlēs noglabāt pēc iespējas dziļāk pagrabā, lai turpinātu “čakarēt” smadzenes krievu un citām tautām. Taču, jo vairāk kādai valstij ir šādu noslēpumu, jo bistamākā

situācijā tā atrodas.

Īpašai tautībai piederošais Pliners aicina latviešus nerakņāties vēstures mēslos... Bet kurš tad šos mēslos sataisija? Tie taču smird pat bez rakņāšanās! Viņš vēl piedāvā no meliem pāriet uz godīgumu. Labi, tad vispirms lai iztira savus staļļus, pirms māca latviešus, savus upurus, kurus smacē viņu meli un nebeidzami mēsli! Vai tad Hitlera noziegumi nav mēsli, kuros nepārtraukti paši rakņājas? Varbūt tie ir zelta putekļi, kurus pārcilā Zurofs ar kompāniju? Vai tad holokausti ir bijis zelta vērts, bet mūsu tautas upuri – vien mēsli?

Tas tikai pierāda, ka mums ar okupantiem un viņu ideologiem vispār nav ko saskaņot (ja nu vienīgi vilciena Rīga-Maskava atiešanas laikus). Ne jau mēs sākam šo nesaskaņu karu. Mēs, latvieši, saskaņoti dziedājam 1940.gada Dziesmu svētkos Daugavpili, bet viņi jau stāvēja pie civilizācijas “asiņainās robežas” Zilupē. Tagad viņi ar latviešu tautas nodevējiem ir saskaņojuši, kā rafinētāk iznīcināt Latvijas NEATKARĪBU, latviešu VALODU un TAUTU! Bistamais kokteilis ar laika degli, kurā sajaukta latviešu tauta un okupanti, tiek saglabāts un papildināts ar Kremļa ideoloģiskās un impērisķās hipnozes palīdzību.

Maskavai SC uzvara pašlaik ir vienīgā alternatīva, lai tiktu pie latviešu iznīcināšanas turpinājuma. SC uzvarai ir jāklūst par vadošo asi, uz kuras plānots uzmontēt kārtējos dzirnakmeņus, kam būtu jāsamal latviešus, valodu un kultūru asiņainos miltos...

Šis anomālās situācijas pareizais risinājums ir formula DDD. Tikai tā var apstūrēt nācīgas nāves svārstu.

AK, ŠIS KRĀŠNAIS VĒLĒŠANU LAIKS!

Valentīns Rogožins

Tas krāsainais un skaļais vēlēšanu laiks ir atkal klāt! Nu gluži līdzīgi kā senajos laikos “jarmarkas” vai gadatirgi – krāsaini un skaļi. Katrs skaļi slavē savu precī, čīgā lejerkasti, rāda kumēdīņus un izkardaudzkrāsainu serpentīnu pircēju pievilināšanai.

Tāpat bijis pirms katrām vēlēšanām: krāsaini plakāti uz mājas stūra, jumta, tilta, staba un sētas, portreti ar skaistām frizūrām (pa vienam un grupās). Kādi skaisti epiteti vai apzīmējumi! “Lokomotīve”, “Buldozers”, “Raķete”, “Rīcības cilvēks”! “Kurš gan cits, ja ne viņš”! “Balsojiet tikai par viņu”!

Lūk, un kādi skaisti solījumi!

1990. gadā – “Mūsu valdības prioritātes ir trīs – cīņa ar noziedzību, cīņa ar

korupciju, stipras vidusšķiras veidošana.”

1994. gadā – “Viens liks un viena taisnība visiem. Konsekventi jāturpina cīņa ar noziedzību. Ar vēl bargākiem sodiem ir jāvēršas pret vardarbību, zādzībām, korupciju, nodomu uzņēmējdarbību, nodokļu nemaksāšanu, stingrāk jākontrolē banku darbība un valsts īpašumu apsaimniekošana.”

1998. gadā – “Latvijas ceļš – tā ir droša rītdiena katram.”

2002. gadā – “Valsts mērķis ir cilvēks. Pensijas būs virs iztikas minimuma.”

2006. gadā – “Mēs solām tikai to, ko spējam izpildīt. Trīs soli līdz Īrijas līmenim. Mūsu darbi ir garantija mūsu vārdiem. Īrijas dzīves līmenis Latvijā. Mēs to sasniegsim. Es to saku bez šaubīšanās.”

Un vēl kāds cits ieprieci-

nājums: “Mūs sagaida septiņi treknie gadi.”

Kas no tā visa solītā iznācis? To zina visi, sākot skolnieka līdz pensionāram...

Visas skaistās “ieceres un solījumi” izrādījās pupu mizas vai tukša gaisa tricināšana. Lai sazvejotu vairāk lētīcīgo vēlēšanu balsis, iekļūtu Saeimā un valdībā, tika dibinātas partijas ar skaistiem un tautas sirdij tikamiem nosaukumiem.

Šoreiz Valsts prezidents Valdis Zatlers teica, ka mums Saeimā ir vajadzīgas jaunas sejas. To var saprast arī kā aicinājumu, ka mums 10. Saeimā ir jāievēl jauni deputāti. Šodien būtu īstais laiks par to labi padomāt, kādus cilvēkus vēlēsim un kam uzticēsim valsts vadību un tautas likteni.

Kāds cits – bijušais prezidents, kad vēl nebija prezidents, bet gan politi-

ķis un patriots 1914. gada izdevumā “Zeme” rakstīja:

“Kādi ļaudis mums vajadzīgi:

Ļaudis nenopērkami.

Ļaudis stingri pret bagātības kārdinājumiem.

Ļaudis godīgi, kā mazās, tā lielās lietās.

Ļaudis, kuru centieni sniedz pāri pašlabuma meklēšanas robežām.

Ļaudis, vīrišķīgi darbā, nepagurstoši sekmēda.

Ļaudis, kurus nevada divējādas tikumības – viena privātā dzīvē, otra atklātā dzīvē.

Ļaudis – pilsoņi, kuriem sabiedrības labums augstāk par pašu interesēm stāv.

Ļaudis atturīgi, t.i., ļaudis, kuri savus ceļus neloka šo laiku “Baāla” – alkohola priekšā.

Īsiem vārdiem sakot, mums vairāk vajadzīgi ļaudis nekā statūti un instrukcijas.”

Latvietis tiek aizturēts, jo ir latvietis

Elmārs Bitēns

KĀ ES NOKĻUVU "RESTŪZĪ"

Šā gada 1.jūlijā vēlējos piedalīties gājienā no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli. Pirms pasākuma kāds virs man iedeva plakātu, un es, to turot rokās, kopā ar citiem cilvēkiem sāku virzīties uz priekšu. Piepeši mūsu ceļu aizšķērsoja vairāki policisti tumšos formastērpos. Sākās skaidrošanās – kāda balss sauca, ka pa vienu varot iet. Pēc dažiem soļiem man priekšā nostājās svešs vīrietis baltā krekļā un uzaicināja paiet maliņā aprunāties. Atbildēju, ka nevēlos neko runāt, tomēr viņš bija neatlaidīgs, un pēc neilgas un nelietderīgas sarunas es ieraudzīju viņam uz baltā virskrekla uzrakstu – policists "Vilks", kuru skaļi nolasīju. To izdzirdējis, policists man beidzot paziņoja, ka viņš esot amatpersona un pildot priekšniecības uzdevumu...

Kā zināms, pie Rīgas domes ēkas gājiens tika nobloķēts, un vairums dalībnieku virzījās atpakaļ uz Okupācijas muzeja pusi. Arī es sāku iet citiem līdzī, bet mans vajātājs "Vilks" mani neatstāja, liekot iet uz kaut kādu mašīnu parunāties... Es policistam paklausīju, bet pie mašīnas aizturētājs pamāja ar roku vēl diviem sargiem, kuri lika man iekāpt lielākā policijas mašīnā, kas aprīkota ar daudziem krātiņiem. Kāds uzstājīgā balsī vēl nokludzās: "Obiskaj' jevo nado!"

Pēc kabatu pārbaudes mani iedzina vienā no krātiņiem un aizvēra restotās durvis. Pēc neilga laika, pārvarējis pirmo nepatikamo sajūtu, paprasīju uzraugam, cik ilgi viņi mani

jānoliek uz galda viss, kas atrodas kabatās. Iebildu, ka neesmu radis savas mantas uzticēt svešiem cilvēkiem. Uz šo repliku pie galda sēdošais policists man atbildēja, lai esmu drošs, nekas nepazudīsot.

Aizgājām uz kabinetu, kur tika uzrakstīts protokols. Man bija jāatbild uz muļķīgiem jautājumiem. Kā uzzināju par gājiena organizēšanu un norisi? Teicu, lai izlasa avīzi "DDD", tur viss ir skaidri un saprotami uzrakstīts! Vaicāja, vai es pazīstot Uldi Freimani? Teicu, ka esmu viņu redzējis dažos piketos. Tad lika parakstīties uz aprakstītas lapas un vaicāja, vai es neslimojot? Atbildēju, ka manā vecumā vesels nav neviens. Tad man pavēlēja iet atpakaļ uz krātiņu un gaidīt.

Sēdēju atkal "restūzī" un gaidīju... Piepeši divi vīri pavēlēja viņiem sekot. Man visur tika pieklājīgi gan atvērtas, gan aizvērtas durvis. Atkal tiku iesēdināts busiņā. Neprasīju, kur mani vedīs, tomēr pārdzīvotājs likās nepatīkams un mokošs. Varbūt uz cietumu vai uz trako māju? Beidzot grabošais auto pieripoja pie Narkoloģiskā dispensāra. Uz kāpām 2.stāvā (šoreiz sirds, paldies Dievam, bija saprotoša – jāiztur līdz galam!). Šeit tika rakstīti kaut kādi papīri, fiksēts mans vecums. Tad mani nostādīja pie sienas – rokas plecu augstumā, jāizpleš, acis ciet, jāpieliek rādītā-

vēstuli, un tur viss būšot paskaidrots.

Tieši pēc mēneša saņēmu vēstuli, kuras skaidrojums man tik un tā ir nesaprotams...

Lūk, Valsts policijas Kār-

Elmārs Bitēns: "Pēc kabatu pārbaudes mani iedzina vienā no krātiņiem un aizvēra restotās durvis."

tības nodaļas priekšnieks Ē.Treļš parakstījis un atsūtījis man informāciju, "ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirknī administratīvajā lietvedībā pret Jums reģistrēta ENŽ-4334 no 01.07.10. par iespējamo sapulci, gājieni un piketu noteiktās organizēšanas un norises kārtības pārkāpšanu 01.07.2010. Rīgā, Rātslaukumā, tika veikta pārbaude un pēc tās pabeigšanas 27.07.2010. lietvedība minētajā administratīvajā lietā tika izbeigta, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239. panta 1. punkta (nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva), 244. panta (pierādījumu novērtēšana), Administratīvā procesa likuma..."

VĒSTURE ATKĀRTOJAS

Te nu vēsture atkārtojas. Vēl okupācijas laikā, 1988.gada 24.augustā, ar mani bija pavisam līdzīgs notikums. Rīgas pilsētas Kirova rajona IeD inspektors sastādīja protokolu par to, ka minētajā datumā es pie LPSR Prokuratūras, bez "attiecīgas atļaujas" turot rokās plakātu ar tekstu: "174³. Kriminālkodeksa pants – antikonstitucionāls un antidemokrātisks pants", ar šo

darbību it kā esmu pārkāpis LPSR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 174³.pantu. Tad 1988.gada 1.septembrī Rīgas pilsētas Kirova rajona Tautas tiesnesis A. Teikmanis arī man paziņoja:

"Uzskatu, ka E.Bitēna darbības nav nekāda administratīvā pārkāpuma sastāva un lieta izbeidzama sekojošu iemeslu dēļ:
– Bitēna rīcība nesatur nekādas organizatoriskas darbības elementus, viņš brīvi izpaudis savu individuālo viedokli ar plakāta palīdzību.
– No lietas materiāliem nav redzams, ka Bitēns būtu kaut kādā veidā traucējis sabiedrisko kārtību.
– Bitēns nav izdarījis nekādas organizatoriskas darbības, lai organizētu citus pilsoņus sava viedokļa atbalstīšanai.
– 1988.gada 29.jūlijā ar LPSR APP Dekretu pieņemtajā Nolikumā par sapulci, mitiņu, ielu gājieni un demonstrāciju organizēšanu un norises kārtību 4.punkts neparedz, ka atsevišķiem pilsoņiem sava viedokļa publiska izteikšana būtu iepriekš jāpiesaka TDP izpildkomitejā.
– Minēto apsvērumu dēļ E.Bitēna darbība nav uzskatāma par demonstrācijas organizēšanu.

Vadoties no LPSR APK 239., 275. pantiem, nolēmu: "Lietvedību lietā pret Bitēnu Elmāru Alfrēda d. Izbeigt administratīvo tiesību pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ. Lēmums ir galīgs un nav pārsūdzams."

Redzam, ka pēc 22 gadiem nekas nav mainījies. Kaut nomainījušies režīmi, latvieši vēl aizvien nav brīvi. Kā toreiz, tā vēl joprojām pretlatviskie elementi, kas ieņēmuši posteņus valsts struktūrās un policijā, pieliek visas pūles, lai tiranizētu un pazemotu latviešus savā zemē, neskatoties uz to, ka paši rīkojas pretlikumīgi. Atbildīgā par šīm represijām – iekšlietu ministre, "Vienotības" pārstāve **Linda Mūrniece** – nekaunas pat kandidēt uz jauno Saeimu... Un šajā sakarā, protams, lieki būtu pieminēt, ka policija man ir parādā vismaz atvainošanās.

Tas ir neapņemami, ka tā rīkojas policija, kuras uzdevums būtu aizstāvēt pamattautas intereses! Tikmēr okupantiem ir mutes vaļā un rokas brivas gan 9.maijā, gan 13.oktobrī, gan jebkurā citā datumā, un šo rīcības brīvību mūsu varturi pat nedomā apkārot, tieši pretēji - dara visu (pat diskriminējot saimniektautu – latviešus – savā valstī!), lai tikai okupanti Latvijā justos vēl komfortablāk...

PROTESTA GĀJIENS 1.OKTOBRĪ

Lai gan Rīgas tiesu apgabala prokuratūras prokurors Jānis Levītis ir paziņojis, ka pret mani ir jāizbeidz nepamatotais un pretlikumīgais kriminālprocess par 1.jūlija gājiena organizēšanu, bez darba nikuļojošā Drošības policija (DP) to nesteidzas izpildīt.

Viss nonācis līdz smieklīgumam. Pēc tam, kad sakarā ar gājieni man piezvanīja bijušais skolotājs (kādreizējais Valmieras cietuma priekšnieka vietnieks), kuru nebiju redzējis vismaz 40 gadus, viņu tūlīt apciemoja Valmieras DP policists... Ceru, kas pēc 13.oktobra rīkojamiem staļinistu pasākumiem (sakarā ar Rīgas okupēšanas 66. gadadienu) DP saradīsies kaudzēm kriminālprocesu un viņi aizņemtības dēļ ar sliktu noklausīšanās ierīču pieslēgšanos vairs netraucēs manas sarunas pa mobilo telefonu...

Kā TV3 ziņās pastāstīja bijušais DP ziņotājs Valdis Rošāns, viņam ir likts izspiegot LNF, NSS, fonda "Latvietis" un Šiškina aktivitātes. Lūk, kā DP apkaro latviešu patriotu darbību, lai tie netraucētu kangariem ar bezdarbu, emigrāciju un jauktām laulībām samazināt latviešu skaitu!

Kopš 1.jūlija kopā ar domubiedriem esmu rīkojis jau trīs piketus pret latviešu tautas nodevējiem, un tikai tagad uzzināju, ka par 1.jūlija gājieni "antifašisti" no TB/LNNK valdes mani kā žurkas pa kluso ir izslēguši no partijas, kurā kā LNNK biedrs esmu bijis kopš 1989.gada.

Esmu ļoti sašutis par pēdējo mēnešu notikumiem Latvijā, tāpēc Rīgas domē ir pieteikts gājiens 1.oktobrī (vienu dienu pirms vēlēšanām!) pa to pašu maršrutu, kāds bija 1.jūlijā (Okupācijas muzejs – Brīvības pieminekļi), lai protestētu pret valdošās varas teroru 1.jūlijā. Gājiena sākums plkst. 12 no Okupācijas muzeja.

Zinot pašreizējās pretlatviskās varas neprognozējamību, neizslēdzu, ka iespējami atkal nepamatoti un nelikumīgi aresti, tāpat kā 1.jūlijā. Tāpēc neriskēju aicināt kādu piedalīties gājienā, izņemot tos 6 cilvēkus, kuri paši ir piekrituši. Ja kāds grib, var gājieni sagaidīt pie Brīvības pieminekļa.

1.oktobra gājiens ir pieteikts Rīgas domē 15.septembrī.

Ar cieņu,
Uldis Freimanis

Tiek pārkāpts Satversmes 6.pants

Leons Laitāns

Vai 10.Saeimas vēlēšanās drīkst izvēlēties balsot tikai par izvirzītiem deputātu kandidātiem? Nē! Vienīgā iespēja tiek piedāvāta izvēlēties vēlēt **par vienu** no partiju apvienību **sarakstiem**. Ja nebalsošu ne par vienu no sarakstiem, manu balsi tāpat pieskaitīs tiem, par kuriem esmu "pret"; kandidāti, par kuriem gribu balsot, sarakstos visticamāk vairs nebūs, jo ar "+" zīmi, kas ļauj kādam par kādu balsot 2x(!), sarakstos tiks ieviesta "vajadzīgā" kārtība. Turklāt pat starp sarakstiem vēlēšanas nav vienlīdzīgas, jo godīgi un vienlīdzīgi būtu, ja 4 procentus balsu ieguvušo partiju Saeimā tiesīgi pārstāvēt 4 deputāti.

Manuprāt, pastāvošais Vēlēšanu likums ir pretrunā ar Satversmes 6.pantu un vērsts uz valsts nozadzēju varas turpināšanu. Tautai ir slikti tāpēc, ka valsts ir nozagta ar visām varas institūcijām, jo valsts nozadzēji no "Damokla zobena" nemaz nebaidās:

- Ar tautsaimniecības sagraušanu un "likumīgi" nozagta izpārdošanu viņiem sen vairs nav gana;
- Nepietiek arī ar Latvijas zemes, veselās valsts daļas un LR pilsonības izpārdošanu svešzemniekiem;
- Lai nesodāmībā varētu justies vēl drošāk, tautai tiek uzlikti ārējie parādi (no ASV iluminātiem) uz tautai nezināmiem noteikumiem.

Domājot par godaprātu un valstiskumu, būtu jābalso par Tautas Satversmes Tiesas izveidi, kas:

- Ļauj nokrist "Damokla zobenam", pārtraucot valsts nozagšanu;
- Pasludina par prettiesiskiem daudzus 9.Saeimas lēmumus;
- Panāk Starptautiskās institūcijās atzītu nepieciešamību un realizē deokupāciju un dekolonizāciju Latvijā;
- Nodrošina Satversmei atbilstošu Vēlēšanu likuma izstrādi.

Atgādinājums vēlētājiem

Vēlos atgādināt vēlētājiem viņu tiesības no saraksta svitrot nevēlamus kandidātus. Jāsaka paldies man pazīstamam Vilhelmam Klincānam, kurš publicējis svitrojamo kandidātu sarakstu (par Abrenes atdošanu Krievijai (skat. "DDD" Nr.18, lpp. 5)).

Miervaldis Ceimurs
Līvu krastā Ziemeļkurzemē

"Jautāju policistam, par ko tad mani isti aizturēja? Viņš teica, ka es saņēmsot vēstuli, un tur viss būšot paskaidrots. Tieši pēc mēneša saņēmu vēstuli, kuras skaidrojums man tik un tā ir nesaprotams..."

šeit turēs? Atbilde sekoja daudz maz ciešamā latviešu valodā: tūlīt viss beigsies, tad palaidīsim. Taču aptuveni pēc stundas ierūcās motors, un es tiku nogādāts pie Matīsa tirgus esošajā policijas nodaļā. Arī tur stūrī bija ierīkots krātiņš, bet nu jau lielāks un ērtāks...

Pēc diezgan ilga laika kāds darbinieks man pieprasīja personu apliecināšanu dokumentu. Paņēmis manu represētā apliecinību, aizgāja. Sēžu "restūzī", un pa galvu klejo visādas nepatīkamas domas, šāda situācija ir pazīstama no okupācijas gadiem. Tad tas pats darbinieks, kuram bija uzticēts mani "apstrādāt", lika man iet viņam līdzī, bet pirms tam esot

pirksts pie degungala, tad jāpūš aparātā, ar kuru pārbauda autovadītājus, vai nav alkohola dvaka... Pēc tam iedeva trauciņu, kurā jāatstāj urīns, kurš tad arī apliecinās, vai esmu vai neesmu narkomāns...

Pēc šiem pasākumiem beidzot atkal tiku nogādāts policijas iecirknī un iesēdināts drošības krātiņā. Nu es neizturēju un sargpolicistam pateicu, ka man jāēd vakariņas. Atbilde nesejoja. Kad pulksteņrādītājs rādīja dažas minūtes pēc desmitiem, man tika pasniegta kastīte ar manām mantām un papīrs ar to uzskaiti, kur bija jāparakstās, ka pretenziju nav. Jautāju policistam, par ko tad mani isti aizturēja? Viņš teica, ka es saņēmsot

Latviešu deputātus vieno nauda

Kārlis Reimanis

Neatkarīgais žurnālists

LNF biedra Vilhelma Klincāna raksts "DDD" š. g. 17. numurā "Vai atmiņa atkal būs īsa?" bija ļoti savlaicīgs. Autors tajā atgādina, kuri 9. Saeimas deputāti 2007. gadā nodeva Latviju – nobalsoja par Abrenes novada atdošanu Krievijai.

Taču arī pēc tam Saeimā noticis ne mazums balsojumu, kas spilgti parāda atsevišķu partiju un to deputātu patieso attieksmi pret valsti un agrāk dotajiem solījumiem. Viena no tādām reizēm bija balsojums pagājušā gada 17. decembrī jautājumā par slepenības statusa noņemšanu visiem ar A/S "Parex banka" pārņemšanas procesu saistītiem dokumentiem. Kā zināms, šīs naudas iestādes īpašnieki –

Kargins un Krasovickis – bija noveduši banku līdz bankrotam.

Tā vietā, lai sauktu rūdītos blēzus pie kriminālbildības, Latvijas valdība pati metās uz galvas šajā finansu mahināciju zaļķī, iegrūdamā tajā turpat miljardu (!) latu valsts, t.i., tautas sastrādātās un tās elementāro vajadzību apmierināšanai paredzētās naudas. Lai aizlāpītu milzīgo budžeta radušos caurumu, valdība kērās pie ārējiem aizņēmumiem, no kuriem joprojām prāva daļa tiek izlietota tās pašas, nu jau sadalītās un pārdevētās "Parex bankas" "stabilizēšanai". Visas šīs izdarības notiek dziļā slepenībā – par tām pietiekamā mērā neinformēja pat Saeimas deputātus. Taču pēdējie arī nemaz negrib tikt informēti, jo nobalsoja pret priekšlikumu pieņemt likumu par slepenības statusa noņemšanu visiem ar A/S "Parex banka" pārņemšanas procesu saistītiem dokumentiem...

Ar šo soli deputāti (arī tie, kas "atturējās") skaidri lika secināt, ka viņu partijas ir saistītas ar "Parex bankas" mahinācijām un pilnā mērā atbildīgas par to postu, kurā iegrūsta Latvija un latviešu tauta.

Latviešu pārstāvētās partijas nevienā Saeimā

nav spējušas sasniegt vienprātību pat vissvarīgāko likumu pieņemšanā – ne par pilsonību, ne par valsts valodu, ne par Latvijas vēstures mācīšanu skolās. Bet nu, lūk, nāk gadījums, kad runa ir par Latvijas mēroga gigantiskām mahinācijām ar tautas līdzekļiem, un vienotība rodas uzreiz, un visā spožumā – gluži kā "Fēnikss, kas piedzimst no pelniem". Vienotība pret demokrātiju, pret atklātību, pret pasākumiem, kas varētu radikāli ierobežot valsts izzagšanu...

Balsotāju vidū es redzu arī cilvēkus, par kuriem domāju, ka viņiem nav svešas patriotiskās jūtas. Tad kāpēc viņi tā rīkojās? Acīmredzot mūsdienu smagajās politiskajās kaujās ar patriotismu vien nepietiek – vajadzīgs arī raksturs. Tāds kā Gunāram Astram, kā Džordano Bruno!

Nauda – tā, izrādās, ir vienīgā vara, kas spēj apvienot tos cilvēkus, kurus mēs, latvieši, ievēlējām 9. Saeimā. Prāva daļa no viņiem nekautrējas kandidēt uz deputātu krēsliem arī 2. oktobra vēlēšanās. Ievērosim viņu vārdus un atceresimies tos, kad lasīsim vēlēšanu biļetenus, pirms tos iemest vēlēšanu urnā.

Lūk, tie, kas 2009. gada 17. decembrī izmantoja tautas veltīto uzticību un piešķirtās pilnvaras, lai aizsegtu tumsas darbus, kuru traģiskās sekas izjutīs vēl mūsu bērni un bērnu bērni:

1. Igors **Aleksandrov** (JL);
2. Dzintars **Ābiķis**;
3. Solvita **Āboltiņa** (JL);
4. Māris **Arbergs** (TP);
5. Aija **Barča** (TP);
6. Silva **Bendrate** (JL);
7. Guntis **Bērziņš** (JL);
8. Vilnis-Edvīns **Bresis** (ZZS);
9. Uldis **Briedis** (TP);
10. Augusts **Brigmanis** (ZZS);
11. Juris **Dalbiņš** (TP);
12. Gundars **Daudze** (ZZS);
13. Ina **Druvieta** (PS);
14. Guntis Jānis **Eniņš** (ZZS);
15. Uldis-Ivars **Grava** (JL);
16. Māris **Grinblats** (TB/LNNK);
17. Valdis **Čilis** (TP);
18. Imants **Kalniņš** (TB/LNNK);

19. Andis **Kāpostis** (ZZS);
20. Jānis **Klauzs** (TP);
21. Vents-Armands **Krauklis** (TP);
22. Alberts **Krūmiņš** (JL);
23. Māris **Kučinskis** (TP);
24. Janīna **Kursīte-Pakule** (PS);
25. Sarmīte **Ķikuste** (JL);
26. Jānis **Lagzdīņš** (TP);
27. Gunārs **Laicāns** (PS);
28. Madars **Lasmanis** (JL);
29. Ainars **Latkovskis** (JL);
30. Visvaldis **Lācis**;
31. Kārlis **Leiškals** (JL);
32. Liene **Liepīna** (JL);
33. Ingmārs **Lidaka** (ZZS);
34. Vineta **Muižniece** (TP);
35. Vaira **Paegle**;
36. Raimonds **Pauls** (TP);
37. Jānis **Porietis** (TP);
38. Pauls **Putniņš** (ZZS);
39. Jānis **Reirs** (JL);
40. Mārtiņš **Roze** (ZZS);
41. Inguna **Ribena** (JL);
42. Anna **Seile** (PS);
43. Atis **Slakteris** (TP);
44. Oskars **Spurdziņš** (TP);
45. Dagnija **Štaķe** (ZZS);
46. Jānis **Strazdiņš** (ZZS);
47. Kārlis **Šadurskis** (PS);
48. Viktors **Šcerbatih** (ZZS);
49. Pēteris **Tabūns** (TB/LNNK);
50. Imants **Valers** (TP);
51. Dzintars **Zaķis** (JL);
52. Ausma **Ziedone-Kantāne**;
53. Ērika **Zommere** (TP).

Atturējās:

1. Juris **Dobelis** (TB/LNNK);
2. Pēteris **Hanka** (ZZS);
3. Skaidrīte **Pilāte** (ZZS);
4. Baiba **Rivža** (ZZS);
5. Anta **Rugāte** (TP);
6. Staņislavs **Šķesters** (ZZS).

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,
pārskaitot ziedojumu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktora vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019**

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ūnietiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

ZIEDOJUMI SAVAM NAUDAS MAKAM

Lotārs Stūre

Indianapolis, ASV

Labdarības ziedojumi ir paglābuši daudzus izmisumā nokļuvušos no traģēdijas. Šādi palīdzēts gan bērniem, kuriem tas bijis dzīvības jautājums, lai veiktu operāciju, gan ģimenēm, kurām nodegušas mājas kopā ar visu iedzīvi. Arī citiem ir sniegta palīdzīga roka. Šie cēlie un vajadzīgie ziedojumi ir līdzējuši daudzām nostāties uz savām kājām un viņu dzīves atkal darījuši par pilnvērtīgām.

Bet tieši tādus ziedojumus par negodīgām nabagu dāvanām cenšas izmantot miljonāri un jaunbagātņi, kuriem liekas, ka viņu naudas maciņš ir vēl par plānu un tam būtu jābūt biežākam... Nobarotie naudasmaisi nav apmierināti par tiem santīmiņiem, ko ziedo pusbadā nonākušais pensionārs, pats sev atraujot no dienišķās maizes rieciena. Bagātņieki vēlas, lai viņu banku kontos ieplūstu tūkstoši. Visatļautība ir nonākusi tik tālu, ka pat valsts pakļautībā esošas kompānijas ne-

vis samazina cenas un likmes saviem līdzcīvēkiem, bet gan ziedojuma veidā lielas summas "ziedo" savu draugu vai savai paša privātbodītei. Tā netirā, atmazgātā nauda nonāk pašā kabatā!

Nesen preses slejas pāršalca skaļa ziņa, ka Gunta Rāvja vadītā "Skonto būve" esot bijusi tik dāsna, ka Rīgas Dinamo hokeju klubam ziedojusi neaptverami lielu 200 000 eiro ziedojumu. Rīgas Dinamo nav sabiedriska organizācija, kas nodarbojas ar labdarību, un darbinieki tur nestrādā, pamatojoties uz patriotisma principa, bez atalgojuma. Tā, visticamāk, ir bijušo čekistu, miljonāru un jaunbagātņieku akciju sabiedrība. Pašam Guntim Rāvim piederot 9,76% Dinamo akciju, un no pieminētā ziedojuma 19 520 eiro vajadzētu nokļūt pašā Rāvja akciju kontā.

Kas tad vēl pārvalda šo hokeju klubu, kuram tik ļoti iepatīcies nostalgiskais okupācijas laika nosaukums? (Tagad pieņemts Latvijas vārdu nest plašajā pasaulē. Vai tad kādam Dinamo nosaukums dos kādu priekšstatu un saistību ar Latviju?) Lauvas tiesa, virs 60% akciju, esot čekas virsnieka Jura Savicka vadītās "Intera Latvija" firmas īpašumā. Tur esot iesaistīties arī viņa kolēģis, bijušais čekas virsnieks Jevgeņijs Kaupužs. Cik nu tā "Intera Latvija" ir latviska - to katrs sapratis bez mana komentāra, vien piebīdīšu, ka interneta mājas lapa viņiem ir tikai krievu valodā... Ar to vēl miljonāram Savickim

acīmredzot nepietiek. Pa-pildus personīgi esot paņēmis 9,7% Dinamo akciju.

Akcionāru skaitā ir vēl vairāki tādi biedri, kas bieži uz Maskavu skatās. Piemēram? Lūk, Abrenes nodevības iniciators un tai nāves sprieduma parakstītājs, bijušais kolhoza traktorists ar premjera titulu un trekno gadu izsaimniekošanas speciālists Kalvītis - viņam arī piederot 9,76% akciju. Tagad viņš vada Maskavas pārvaldīto Rīgas Balzāma padomi, jo kaut kādu jau pateicību ir nopelnījis par Abreni, un darbinieki tur nestrādā, pamata tika uzdāvināta Krievijai.

Šajā kompānijā ir vēl represētais un kādreiz uz Sibīriju izsūtītais, kurš pēc tam pārtapa par tādu komunistu, kam pat uzticēja vadīt uzņēmumu. Citi izsūtītie gan tādu režīma labvēlību nav baudījuši, bet gan tikai represijas un pazemojumus. Tas ir bijušais prezidents Guntis Ulmanis, kuram no lielā, treknā pīrāga esot ticis tikai 4,8%. Taču tur, kur apgrozās miljonāri, tad summa, kas ieplūst viņa kabatā, nav maza. Viņš ne pārāk sen masu saziņas līdzekļos sūrojas, ka Latvijā krievu valoda netiek pietiekami cienīta...

Ir arī vēl daži citi maz pazīstami akcionāri, kas daļa atlikuša kārotā pīrāga daļu. "Par labu Latviju" lokomotīve Ainārs Šlesers arī ļoti piepalīdzot saviem partijai biedriem naudas maku padarīt vēl biežāku. Nauda biznesam nebija jāmeklē no akcionāru naudas kontiem, jo tika izkārtots, ka šogad Rīgas Dome uzdāvinājusi jauniešu hoke-

ju klubam "Rīga" 150 000 latu. Diez vai Šlesers kaut ko tamlīdzīgu nokārtotu citiem, kas nav viņa kompanjoni? Piemēram, lai skolēniem atvieglotu braukšanu Rīgas transportā vai citur, kur nav viņa draugi...

Latvija ir Eiropas Savienībā, un mani ļoti pārsteidz, ka Rīgas Dinamo nespē ar saviem - ES hokeja klubiem, bet gan ar valsti, kura mūs okupēja un tagad visādi aprej. Varbūt no tā kādam kaut kāds labums atlec, bet varbūt tā gluži vienkārši ir pataloģija vai nostalgija pēc tuviem draugiem un domu biedriem okupācijas terora laikā? Lielajā Krievijas mīlestībā reiz bija nonācis tik tālu, ka Dinamo komanda Rīgā pat spēlēja ar uzrakstiem kirilicā, par to gan izpelnoties asu nosodījumu.

Miljonāru un jaunbagātņieku kabatas cenšas pildīt pat valsts pārvaldītais "Latvijas Dzelzceļš". Ši iestāde vienmēr sūdzas, ka esot ļoti nabaga, un tāpēc dzelzceļa biļešu cenas tik krasi ceļ, ka daudziem līdzcīvēkiem grūti samaksāt par dārgo braucienu. Taču tūkstošos apmazgātās naudas tai pietiek, lai bagātņiekus padarītu vēl turīgākus...

Neticami, bet pieminētie akcionāri acīmredzot paši ir tik ļoti skopi, ka neziedo pat santīma savam biznesam, bet gan kā ubagi ubago nabagu dāvanas. Vai nebūtu beidzot pēdējais laiks valsts tiesībsargājošajām iestādēm "piegriezt naudas krānu" negodīgajai netīrās naudas atmazgāšanai Rīgas Dinamo?